

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ
Ο ΤΑΡΖΑΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΠΝΗΜΑ

Στὸ προσεχὲς τεύχος
ποὺ θὰ κυκλοφορήσῃ
τὴν προσεχῇ ΤΡΙΤΗ
θὰ διαβάσετε

Ο ΤΑΡΖΑΝ ΚΑΙ Ο ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ ΜΑΧΑΤΑΧΟΥΤΡΑ

ρεῖται σὲ δύο πατρίες, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ τῶν Οὐκάμ-
πας, ἀσχολεῖται στὰ εἰρηνικώτερα ἔργα καὶ δὲν μετα-
χειρίζεται τὰ ὅπλα, παρὰ μόνον ὅταν πρόκειται νὰ ὑπε-
ραποπισθοῦν τὴν ἀνεξαρτησίαν τους.

Ἀντιθέτως ἡ δευτέρα πατριά, οἱ κυρίως Μπαντοῦ,
χωρὶς νὰ εἶναι καθαρῶς ἀνθρωποφάγοι, εἶναι περισ-
σότερον ἄγριοι καὶ φιλοπόλεμοι, διατηροῦν δὲ τὸ μακά-
βριο ἔθιμο νὰ τρώγουν
τοὺς νεκροὺς τῶν.

«Πράγματι, ἓνα βράδυ,
διηγεῖται ὁ δημοσιογράφος
Φρίτς, ποὺ ἔτυχε νὰ μείνω
μαζύ τους, παρετήρησα ὁ-
λόκληρη τὴ φυλὴ, καθισμέ-
νη γύρω ἀπὸ μιὰ πελωρία
φωτιά, νὰ καταβροχθίζουν
ψημένες ἀνθρώπινες σάρ-
κες. Ἦταν ὅπως μοῦ εἴ-
παν ἀνθρώπων τῆς φυλῆς
τῶν, ποὺ εἶχαν πεθάνει
φυσιολογικὰ καὶ ποὺ τοὺς
ἔτρωγαν γιὰ νὰ κληρονο-
μήσουν τὶς ἀρετὲς τῶν...

ΜΠΑΝΤΟΥ ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ ΠΟΥ ΤΡΩΝΕ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΤΩΝ

Στὰ δάση, τὰ ἐκατέρω-
θεν τῆς γραμμῆς, ποὺ ἀκο-
λουθεῖ ὁ σιδηρόδρομος τῆς
Οὐγκάντας, ἔχουν στήσει
τὶς καλύβες τοὺς οἱ Μπαν-
τοῦ. Ἡ φυλὴ αὕτη, διαι-

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΖΟΥΓΚΛΑ

ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
— ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ —

ΕΤΟΣ Α' — Ἀριθ. 10

2 Ἰανουαρίου 1951

Διευθυντής: Δ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ

Ἐπὶ τῆς ὕλης: Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ

Τιμὴ τεύχους δρχ. 1.500

Στις ζεστές περιοχές των ωκεανών συναντούμε συχνά άγκυροβολημένα γερά σε κάποιο άσφαλές καταφύγιον άκτων κάτι παράξενα σπιτάκια μέσα στα όποια ζουν χιλιάδες ζωντανά όντα. Μολονότι τὰ σπιτάκια αυτά δέν μπορούν νά μετακινηθούν ώστόσο αποτελούνται από ζωντανά ζώα. Τά περίεργα αυτά όντα είναι τὰ σφουγγάρια.

Ό φυσιοζίφης Λιναίος κατέταξε τὰ σφουγγάρια στην κατηγορία των φυτών, πράγμα πού πιστευόταν επί πολλά χρόνια κατόπιν.

Νεώτερες όμως έρευνες απέδειξαν ότι όλα τὰ είδη των σφουγγαριών είναι ζωντανά πλάσματα, πού τρέφονται όπως τὰ ζώα, και τὸ σπουδαιότερο γεννιούνται από... αὐγά!

Τὸ μέγεθος τοῦ αὐγοῦ τοῦ σφουγγαριοῦ είναι σάν τὸ κεφάλι μιᾶς καρφίτσας, και θὰ τὸ δοῦμε νὰ ἐπιπλέη στην ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας μαζί με πολλοὺς ἄλλους συντρόφους του. Είναι τελείως ἐλεύθερο και τὸ κέλυφός του καλύπτεται ἀπὸ λεπτές τρίχες, οἱ ὁποῖες χτυποῦν τὸ νερό και τὰ προωθοῦν ὅπως τὰ κουπιά τῆν βάρκα.

Ταξιδεύει στην θάλασσα ἔως ὅτου βρῇ ἓνα ἥσυχο καταφύγιο—ἓνα βραχάκι ἢ ἓνα κομμάτι κοράλι—και ἐκεῖ ἄγκυροβολεῖ. Πολλές φορές ὅμως μπορεί νὰ ἐγκατασταθῇ ἐπάνω και σ' ἓνα ὄστρακο. Τὰ μεγαλείτερα και ὠραιότερα

σφουγγάρια σ' ἓνα βάθος πέντε μιλίων. Τὸ θαῦμα αὐτὸ τῆς φύσεως, ὀνομάζεται τὸ «καλάθι τῆς Ἀφροδίτης με τὰ λσυλουδία» και ἀποσπᾶται ἀπὸ εἰδικούς ἰθαγενεῖς δύτας μεταξὺ των νήσων τοῦ Ἰνδικοῦ Ὤκεανοῦ Μαιατάν και Κιμπού. Τὸ εἶδος αὐτὸ ἀνήκει σὴν τάξι των διαφανῶν σφουγγαριῶν, και τὸ πρῶτο δείγμα πού εἰσήχθη σὴν Εὐρώπη, ἦταν κατεργασμένον ἀπὸ ἓναν εἰδικευμένον κινέζο καλλιτέχνη.

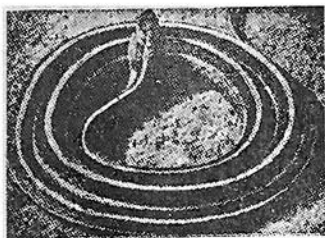
Ό Σκελετός τοῦ σφουγγαριοῦ αὐτοῦ συνίσταται ἀπὸ ἓνα δίχτυο ἀπὸ μόρια πυρολί-

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ...

ΤΟ ΣΦΟΥΓΓΑΡΙ ΕΙΝΑΙ... ΖΩΟΝ

θου. Τὰ μόρια αὐτὰ ἐξεταζόμενα με τὸ μικροσκόπιο παρουσιάζουν μιὰ λεπτοτάτη κατασκευή και ὑπέρυχα σχήματα. Διακρίνει κανεῖς μικροσκοπικῶς ἄγκυρα, τρίαινες, βέλη και ἄλλα περίεργα γεωμετρικά σχήματα. Ό σκελετός αὐτός είναι γεμάτος με μιὰ οὐσία ἢ ὁποία μοιάζει σάν τὸ ἄσπράδι τοῦ αὐγοῦ. Ἡ οὐσία αὐτὴ είναι ἢ σάρκα τοῦ σφουγγαριοῦ!

Σὲ μερικά εἶδη σφουγγαριῶν ὑπάρχουν φυλακισμένα μικροσκοπικά ὄστρακα, τὰ ὁποία με τὴν θέλησὶ τους βρίσκονται ἐκεῖ γιὰ νὰ τρέφονται ἀπὸ τ' ἀποφάγια πού ἐκμυζοῦνται ἀπὸ τὸ σφουγγάρι.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΦΙΔΙΑ

Τελευταία, μιὰ αποστολή, ἡ ὁποία ἐπέστρεψε ἀπὸ μιὰ πολύμηνη περιπλάνησι στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Βραζιλίας, πὺν μένει ἀκόμη ἀνεξερεύνητο, ἔφερε μαζί της ἓνα φεῖδι μάρκους 7 1)2 μέτρων, Ἡ ἀποστολὴ βεβαίωσε ἐπίσης ὅτι—ὅπως ἔξακριβωσε ἀπὸ ἀρκετοὺς ἰθαγενεῖς—οἱ κάτοικοι τῆς περιφερείας ἐκείνης εἶχαν δὴ φεῖδια μεγαλείτερα ἀπ' αὐτό.

Βασισμένοι στὴν ἀναμφισβήτητη πεῖα αὐτὴ ἀποδείξι, οἱ ζωολόγοι ἀναγκάστηκαν ν' ἀρχίσουν νέες προσεχτικώτερες ἐρευνες καὶ νὰ πιστεύσουν στὸ τέλος τὶς ἀφηγήσεις τῶν ἰθαγενῶν τῆς Βραζιλίας, καθὼς ἐπίσης καὶ ἀφηγήσεις τῶν ἰθαγενῶν τῆς Μπούρμας καὶ τῆς Μαλαισίας.

Οἱ τελευταῖοι βεβαιοῦν ὅτι ὁ «Βασιλικὸς Πύθων» πὺν θεωρεῖται ὡς τὸ μεγαλείτερο

ἀπὸ ὅλα τὰ φεῖδια τῆς γῆς καὶ γιὰ τὸ ὅποιο ὡς τώρα πιστευόταν ὅτι ἔχει μάρκος ἑννέα μέτρων, ἔχει πραγματικὰ μάρκος μεγαλείτερο ἀπὸ δώδεκα μέτρα. Κατόπιν αὐτοῦ, ἡ διάφορες ζωολογικὲς ἀποστολές, πὺν ἐστάλησαν στὰ διάφορα μέρη, ψάχνουν νὰ βροῦν ἔστω κι' ἓναν «Βασιλικὸν Πύθωνα», γιὰ νὰ τὸν φέρουν στὴν Εὐρώπη.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο πὺν σκανδαλίζει ἀκόμη περισσότερο τοὺς ζωολόγους εἶνε τὸ φεῖδι «Ἀνακόντα» τῆς Βραζιλίας. Στὴν Ἀγγλία, μάλιστα, ἐτοιμάζεται μιὰ εἰδικὴ ἀποστολή, ἡ ὁποία, ἐφοδιασμένη μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια, θὰ ἐξερευνήσῃ τὶς λόχμες τῆς χειρσονήσου τῆς Μαλαισίας γιὰ νὰ βοῇ τὸ μεγαλείτερο φεῖδι τοῦ κόσμου, τὸ ὅποιο ὅπως φαντάζονται οἱ ἐπιστήμονες—θὰ μοιάζῃ πολὺ μὲ τὰ προϊστορικὰ θηρία.

Σημειώστε ὅτι ἡ ἀνακάλυψις καὶ προπαντὸς ἡ αἰχμαλωσία, ἐνὸς φεῖδιοῦ «Ἀνακόντα», δὲν εἶναι καθόλου εὐκόλο πρᾶγμα!..

●● ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΑΤΣΑΛΕΝΙΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ : 'Η 'Αλίκη Γαλάνη, μιὰ 'Ελληνίδα ἀπὸ τὸ Βελγικὸ Κόγκο, πηγαίνει στὴν 'Αμερικὴ νὰ βρῇ μιὰ 'Εταιρεία νὰ γυρίσῃ ἓνα φιλμ, στὸ ὁποῖο νὰ εἶναι πρωταγωνίστρια μέσα στὴ Ζουγκλα. 'Ενας κακοποιὸς, ὁ διάσημος 'Ελ Μερίντα τῆς στέλνει ἓνα γράμμα νὰ τοῦ δώσῃ 500.000 δολλάρια. 'Αλλιῶς θὰ τὴν σκοτώνῃ. 'Εκείνη ὀργανώνει μιὰ ἀστυνομικὴ φύλαξι γύρω τῆς. 'Ο κακοποιὸς ξεγελᾷ τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ τοὺς σκοτώνει καὶ κατορθώνει νὰ μπῇ στὸ διαμέρισμά της μὲ ἄλλο ὄνομα. —'Ηρθε προσωπικῶς τῆς λέγει νὰ πάρω τὰ χρήματα. 'Εκείνη ἀμύνεται στίς ἐπιθέσεις του. Τέλος ξεκολλᾷ ἓνα βέλος ἀπὸ μιὰ πανοπλία ἐνὸς ἰθαγενοῦς μὲ τὴν ὁποία ἔχει στολίσῃ τὸ σαλόνι της καὶ γρατζουνίζει τὸν 'Αλ Μερίντα. Τὸ βέλος ὅμως εἶναι δηλητηριῶδες καὶ ὁ ἀκατανίκητος κακοποιὸς πέφτει νεκρὸς ἀπὸ μιὰ γυναῖκα καὶ μάλιστα ἀπὸ μιὰ 'Ελληνίδα. 'Η νέα κλεῖ τὴν ἀστυνομία καὶ τοὺς παραδίδει τὸν καταζητούμενο κακοῦργο, νεκρό.

— 2 —

'Ο θάνατος τοῦ 'Αλ Μερίντα διεδόθη ἀμέσως σὲ σὲ ὅλο τὸ Χόλλυγουντ καὶ τὸ σπῆτι τῆς 'Ελληνίδος κατεκλείσθη ἀπὸ δημοσιογράφους. Τῆς ἄρεσε βέβαια ἡ διαφήμισι γιατί τὴν συνδύαζε μὲ τὸ φιλμ ποὺ θὰ γυρίζε, ἀλλὰ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἦταν πολὺ ἐκνευρισμένη.

—Γράψετε ὅτι θέλετε. Μάλιστα εἶμαι 'Ελληνίδα, καὶ καυχῶμαι γιὰ τὴν καταγωγὴ μου, ἔλεγε ἡ 'Αλί-

κη Γαλλάνη σ' ένα νεαρό δημοσιογράφο που κρατούσε σημειώσεις. Ήρθα στην Αμερική ένα για φιλμ.

—Τώρα που σκοτώθηκε ο Ντίκσον που είχε ανάλαβει να γυρίση τὸ φιλμ, βρήκατε καμμιὰ ἄλλη Ἐταιρία ;

—Ἄν δὲν βρῶ θὰ διαθέσω ἐγὼ τὰ χρήματα. Θὰ φτιάσω δική μου Ἐταιρία. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν ὑποχωροῦμε πρὸ οὐδενός.

«Ἐχὼ ἕναν θαυμασιὸν μάνατζερ τὸ Ζοζούα Μάλμπερσον κ' ἕνα ὑπέροχο ὁπερατέρ τὸν Μπενουά Κέσνελ ὁ ὁποῖος εἶναι ταυτοχρόνως κ' ἕνας ὑπέροχος πιλότος.

—Ἐχετε ἀεροπλάνο δικό σας ;

—Ἐνα ὑπέροχο ὑδροπλάνο.

—Πότε σκοπεύετε νὰ ἀρχίσετε τὸ γύρισμα τῆς ταινίας ;

—Ἀμέσως.

—Ἐλπίζω νὰ μὴ σᾶς ἐπηρέασε ὁ θάνατος τοῦ Ἀλ Μερίντα.

Ἡ Ἀλίκη δὲν ἐμίλησε. Εὐτυχῶς ἐκείνη τῇ στιγμῇ ἦρθε ὁ Ζοζούα Μάλμπερσον.

—Τί συμβαίνει ; ἐφώναξε.

—Νὰ αὐτοὶ οἱ δημοσιογράφοι μ' ἔχουν τρελλάνει ἀπὸ τὸ πρωτῆ.

Ὁ δημοσιογράφος χαιρέτισε κ' ἔφυγε.

—Ἦρθα νὰ σὲ πάρω νὰ πᾶμε στὸ στούντιο τῆς Κολούμπια.

—Σὲ δυὸ λεπτὰ ἔρχομαι εἶπε ἡ Ἀλίκη καὶ πῆγε νὰ ντυθῇ.

*
* *

Μέσα σὲ δυὸ ὥρες ἀπὸ τὴν ἀναχώρησί της ἀπὸ τὸ σπίτι ἡ Ἀλίκη εἶχε πέντε ἀπόπειρες φόνου.

Ὁ Ἀλ Μερίντα καὶ νεκρὸς ἐξεδικεῖτο. Πρῶτον ἐδέχθη μιὰ ὁμοβροντία πυροβολισμῶν καθὼς ἔβγαινε ἀπὸ τὸ σπίτι. Εὐτυχῶς ποὺ οἱ σφαῖρες τῶν ἀσιόχησαν. Πάρα κάτω περνώντας κάτω ἀπὸ μιὰ οἰκοδομὴ ἔπεσε ἀνω στὸ αὐτοκίνητο ὁλόκληρη ἡ σκαλω-

σιά. Λίγα εκατοστά και θα πλάκωνε το αυτοκίνητο. "Επειτα μια χειροβομβίδα που έσκασε πλάι στο αυτοκίνητο και χάλασε τα φτερά. "Επειτα ένα φορτηγό που έρχόταν από αντίθετη κατεύθυνση κι αν ο σωφέρ δεν προλάβειναι το αυτοκίνητο της "Αλίκης θα είχε ανατραπή. Τέλος ενώ πλησίαζαν στο στούντιο μια άλλη όμορφη τρύπησε το αυτοκίνητο και έσπασε τα τζάμια.

"Η "Αλίκη βγήκε σώα και από της πέντε απόπειρες. "Αλλά δεν πήγε στο στούντιο.

— Ζοζούα, τα πράγματα αγριεύουν κ' έχω μια ιδέα.

— Τι πράγμα, "Αλίκη;

— Θα φύγουμε για λίγο διάστημα από δω ως που να ξεχασθί ο θάνατος του "Αλ Μερίντα... Οι κακοποιοί δεν χωρατεύουν.

"Ο Ζοζούα ήταν πολύ σκεπτικός. Τέλος απάντησε;

— "Οπως νομίζεις. Και που να πάμε;

— Θα φύγουμε από το Χόλλυγουντ. Και θα δούμε.

"Η "Αλίκη δεν γύρισε σπίτι της. "Επήγε σε μια έξοχη έπαυλη μιας φίλης της κι' έστειλε το Ζοζούα να μαζέψι δύο βαλίτσες με ρούχα της, να πάρη μαζι του την Τζέιν τη υπηρέτριά της και να πάνε κατ' ευθείαν στο αεροδρόμιο που είχε το αεροπλάνο της.

Θάφευγε αθμερόν.

— Είδοποίησε και τον Μπενουά να είναι στη θέσι του. Αυτός θα αναλάβη το αεροπλάνο μου. "Εχω εμπιστοσύνη σ' αυτόν.

Την ίδια εκείνη νύχτα το αεροπλάνο της "Αλίκης έβγαινε από το υπόστεγό του. Σ' αυτό ανέβηκε ή "Αλίκη ο Ζοζούα, ή Τζέιν ή υπηρέτρια και πιλότος ο Μπενουά.

"Όταν ύψώθηκε το αεροπλάνο ή "Αλίκη ανάπνευσε.

— "Επί τέλους ξεφύγαμε από τους κακούργους. Ευτυχώς δεν ξέρει κανείς ότι φύγαμε κ' έτσι δεν θα μας ακολουθήσουν.

Καθώς ύψώθηκε όμως το αεροπλάνο κι' έβγαινε από την περιφέρεια του Χόλλυγουντ ή "Αλίκη έρριξε μια ματιά κάτω.

Τραβήχτηκε δμως πίσω κατατρομαγμένη.

Οί κακοποιοί είχαν φωτίσει με γράμματα κάποιο άνοιχτό μέρος από όπου θά περνούσε τὸ αεροπλάνο καί με φωτεινά γράμματα προειδοποιούσαν :

«ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΑΝ ΠΑΣ ΘΑ ΣΕ ΒΡΟΥΜΕ»

Ὁ Ζοζούα τὰ εἶδε μὰ δὲν μίλησε. Εἶχαν νὰ κάνουν με πολὺ ἐπικίνδυνους ἀνθρώπους.

Τὸ ἀτσαλένιο νησί

—Μπενουά, φώναξε ἡ Ἀλίκη. Τράβα νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴν Ἀμερική. Προχώρησε πρὸς τὸν Ἀτλαντικό.

—Γιὰ ποῦ, δεσποινίς Ἀλίκη χρειάζομαστε ἀνεφοδιασμό βενζίνης.

—Τότε νὰ προσγειωθῆς σ' ἓνα ἀπόμερο αεροδρόμιο στὶς ἀκτὲς τῆς Νέας Ὑόρκης καί κεῖ θά σοῦ πῶ.

Ἡ Ἀλίκη δὲν ἔκλεισε μάτι ὅλη τὴ νύχτα. Ὁ Ζοζούα ποὺ καθόταν πλάι τῆς δὲν τὴν ἐνόχλησε καθόλου. Μόνον ἡ Τζέιν ἡ ὑπηρέτριά τῆς τὴν ἐρώτησε δύο φορές ἂν χρειάζοταν τίποτα. Ἐκεῖνη ἀρνήθηκε. Σκεφτόταν ὅλη τὴ νύχτα: «πῶς ἔμαθαν ὅτι ἔφευγα; Δὲν τὸ εἶπα σὲ κανένα. Ὁ Ζοζούα ἡ Τζέιν καί ὁ Μπενουά εἶναι ἐμπιστοί μου... Περίεργο».

Ὅταν ξημέρωσε ὁ πιλότος Μπενουά διέκρινε τὴν θάλασσα τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἀπὸ μακριά. Ἐξω ἀπὸ τὴν Νέα Ὑόρκη ὑπῆρχαν πολλὰ αεροδρόμια. Ἐβαλε τὰ ἀκουστικά στ' αὐτιά του καί ἄρχισε νὰ μιλά :

«Ἐρχόμεθα νὰ προσγειωθοῦμε. Ὁδηγήσατέ μας».

Πῆρε ἀμέσως ἀπάντησι καί ὁδηγίες ἀπὸ ἓνα ἀπὸ τὰ αεροδρόμια καί σὲ λίγα λεπτά προσγειωνόταν ὁμαλῶς.

Ἀφοῦ ἐφοδιάστηκαν με ὅσα τοὺς ἔλειπαν ἡ Ἀλίκη πῆρε ἰδιαίτέρως τὸν Μπενουά καί τοῦ εἶπε :

—Εἶχα διαβάσει προχθὲς σὲ μιὰ γαλλικὴ ἐφημερίδα ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐγκατέστησε μεταξὺ Εὐρώπης καί Ἀμερικῆς ἓνα κινητὸ αεροδρόμιο. Ἐνα εἶδος ἀτσαλένιο νησί τὸ ὁποῖο κινεῖται καί πηγαίνει ὅπου τὸ χρειασθοῦν τὰ αεροπλάνα ὅταν ἔχουν ἀνάγκη. Εἶναι ἐκτεταμένο ἐφωδιασμένο με φάρους ὁδη-

γούς προσγειώσεως καὶ ἐγκαταστάσεις γιὰ ἐπιβάτες.

Σὲ ποῖο ἀκριβῶς σημεῖο βρίσκεται, δεσποινὶς
Ἄλίκη;

—Θὰ τὸ ζητήσωμε. Θὰ ποῦμε ὅτι ἔχουμε ἀνάγκη
προσγειώσεως καὶ θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ ὁ κυβερνήτης αὐ-
τοῦ τοῦ νησιοῦ τί κατεύθυνσι θὰ πάρουμε.

—Μήπως οἱ ὁμηλῆς μας παρακολουθοῦνται;

—Πιθανόν ἀλλὰ δὲν θὰ δώσουμε τὸ ὄνομά μας.
Θὰ πῆς ἓνα ἀμερικάνικο ὄνομα, κι' ὅταν προσγειω-
θοῦμε τότε τοὺς ἐξηγούμεθα.

Σὲ δέκα λεπτὰ τὸ ἀεροπλά-
νο ξεκίνησε καὶ ἄρχισε τώρα νὰ
πετᾷ πάνω ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικό.

Θὰ εἶχαν περάσῃ ὀκτῶ ὥρες.
Δὲν ἐβλεπαν παρὰ μόνο θάλασ-
σα. Ὁ Μπενουὰ ἄρχισε νὰ ζητᾷ
μὲ τὸ ἀσύρματο τηλέφωνό του,
τὸ νησί ποῦ ἦταν καμωμένο ἀπὸ
ἀτσάλι.

Εὐτυχῶς δὲν
εἶχαν παρεκλί-
νει πολὺ καὶ πῆ-
ραν ἀμέσως ἀ-
πάντησι καὶ ὁδη-
γίες.

Ὁ Μπενουὰ
γεμᾶτος χαρὰ

πληροφόρησε τὴν Ἄλίκη γιὰ τὴν ἐπαφὴ ποῦ εἶχε μὲ
τὸν Κυβερνήτη τῆς νησίδος καὶ ὅτι τώρα κετευθύνε-
το ἐκεῖ.

Εἶχε νυχτώσει. Ἀλλὰ σὲ λίγο εἶδαν κόκκινα καὶ
πράσινα φῶτα μέσα στὴ θάλασσα.

—Ἐκεῖ εἶναι! ἐφώνασε.

Τὸ ἀεροπλάνο ἔκανε δυὸ γύρους πάνω ἀπὸ τὸ ἀ-
τσαλένιο νησί, ποῦ ἔμοιαζε σὰν ἓνα μεγάλο πέταλο.
Ὅλοι εἶχαν σκύψει πάνω ἀπὸ τὰ παραθυράκια καὶ
κύτταζαν τὸ τεράστιο αὐτὸ ἀτσαλένιο νησί.

(ἀκολουθεῖ)

Τρία Έλληνόπουλα

— ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΙΟΥΣ

— 10 —

—Ναί, άκούστηκε μιιά δυνατή φωνή μέσα από όλα έκείνα τὰ στόματα.

—Λοιπόν και πάλι, έρχομαι για τὸ καλὸ σας, νὰ σᾶς προτείνω ἕνα μεγάλο σχέδιο. Ἀκούστε. Εἴσαστε 24 χωριά, 24 άρχηγοί, θὰ φτιάσετε ἄλλο ἕνα χωριὸ τῶν Ἀνδρείων. Δηλαδή στὸ μέρος ποὺ θὰ σᾶς ὑποδείξω. Θὰ στείλη κάθε χωριὸ τὰ παλληκάρια του μὲ τις γυναῖκες τους. Κι' ἔτσι σ' αὐτὸ τὸ νέο χωριὸ θὰ ζοῦν μόνο παλληκάρια δηλαδή ἕνας τέλειος στρατός. Ἀρχηγὸς αὐτοῦ τοῦ χωριοῦ θὰ εἶναι κάθε φεγγάρι ἀπὸ ἕνας μὲ τὴ σειρά ἀπὸ τοὺς 24. Πῶς σᾶς φαίνεται τὸ σχέδιό μου ;

—Ὁραῖο, ὑπέροχο, μεγάλο. Ἀκούστηκαν διάφορες φωνές. Ταυτοχρόνως ἕνας-ἕνας ά-

Στὰ προηγούμενα τεύχη 1—8 δημοσιεύονται τὰ πρῶτα 8 μέρη. Ζητήστε τα ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας. Γερανίου 45.

πὸ τοὺς 24 άρχηγοὺς σηκώνονταν νὰ συγκαρῇ τὸ Μπάσο, ὁ ὁποῖος εἶχε κατεβῇ ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν ξυλοποδάρων του για νὰ πιῇ ἕνα ποτηράκι ποὺ τοῦ ἔδινε ὁ Μηχανέας, γιατί εἶχε στραγγίξει τὸ λαρύγγι του.

—Κι' ἔτσι, βροντοφώνησε ὁ Μπάσος δὲν θὰ τολμήσει κανεὶς νὰ σᾶς άγγίση οὔτε κι' αὐτοὶ ἀκόμα οἱ Τοχοτοῦ !

Στὴ λέξη Τοχοτοῦ οἱ περισσότεροί ἐρίγησαν ἄλλα τὸ ρῖγος παρεσύρθη κι' ἔσβυσε μέσα στὸ μεγάλο ἐνθουσιασμὸ και τὸ χορὸ π' άρχισε τὴ στιγμή ἐκείνη μέσα στὴν πλατεῖα.

—Μπάσο μὲ πέρασες στὶς μηχανές, τοῦ ψιθύρησε ὁ Μηχανέας. Μ' ἕνα σμπάρο δυὸ τρυγόνια. Πρῶτον φτιάχνεις

μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἓνα γερὸ στρατὸ καὶ δεύτερον τοὺς προετοιμάζεις γιὰ νὰ πᾶμε γιὰ τοὺς Τοχοτοῦ.

—“Ε, εἶπε ὁ Μπάσος καμαρώνοντας, κάτι σκαμπάζει καὶ τὸ δικό μου τὸ μυαλό. Εἶδες πῶς τοὺς τὰ εἶπα στὴ γλῶσσα τους μιὰ χαρά. Βρέ, πού νὰ μ' ἄκουε ὁ μακαρίτης ὁ Δημοσθένης καὶ ὁ γείτονάς του ἐκεῖνος ὁ Κικέρωνας.

—Θὰ τρίζανε τὰ κόκκαλά τους, ψιθύρισε ὁ Λιμαδόρος.

Νέα σχέδια

Μέσα σὲ ἑξή μῆνες τὰ τρία ἐλληνόπουλα κατήρτισαν ἓνα τέλειο στρατό. Τρία ἀπὸ τὰ κάρα πού εἶχαν μὲ ἐλεφαντόδοντα τᾶστεϊλε ὁ Μπάσος στὴ χώρα τῶν Γκάλα. Ὁ Λιμαδόρος ὁ ὁποῖος ἤγειτο τῆς ἀποστολῆς ἔκαμε ἀνταλλαγή μὲ ὅπλα καὶ σφαῖρες. Κι' ἔτσι χίλιοι πεντακόσιοι κατάρτισμένοι στὸ σημάδι μαῦροι ἀποτελοῦσαν τὸ νέο στρατὸ τῶν Καφίρ. Ὁ στρατὸς διηρέθη σὲ τρία σώματα ἀπὸ 500 ἄνδρες. Κάθε σώματος ἀνέλαβε καὶ ἀπὸ ἓνας τὴν ἀρχηγία του. Τέλος στὸ χωριὸ τῶν Ἀνδρείων πάνω ἀπὸ μιὰ ὑπερύψηλη καλύβα ὑπῆρχε ἓνα τεράστιο κοντάρι. Ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ κοντάρι κυμάτιζε μιὰ

σημαία. Κι' αὕτῃ ἡ σημαία ἦταν ἐλληνικῇ.

Πολιτικὴ καὶ στρατηγικὴ

Ὁ Μπάσος διαρκῶς ἔκανε συγκεντρώσεις τῶν στρατιωτῶν, μετὰ τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς μιλοῦσε. Μὲ τὰ λόγια του κάθε φορὰ, προσπαθοῦσε νὰ τοὺς πείσῃ ὅτι ἦσαν ἀήττητοι, ὅτι τὰ ὅπλα πού εἶχαν τοὺς ἔδιδαν τὴν ὑπεροχή, ὅτι ἔπρεπε νὰ προχωρήσουν πέτρα ἀπὸ τὰ σύνορά τους καὶ νὰ σκορπίσουν καὶ στὶς ἄλλες φυλὲς τὸν πολιτισμό, δηλαδὴ τὴν καλωσύνη καὶ τὴν ἀγάπη. Ἀλλοίμονον ὅμως σ' ἐκεῖνους πού θὰ τοὺς ἀντιστέκοντο!

Ἐπειτα τοὺς ἔμαθε νὰ ζητωκραυγάζουν καὶ νὰ ἀλλάζουν.

Ἐπειτα ἔκαμε συγκεντρώσεις τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἐξήταζαν μαζὶ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν ἄλλων φυλῶν τὴν ἀγριότητά τους τὴν πολεμικότητά τους.

Ἐπειτα τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον θὰ κατόρθωναν νὰ φθάσουν καὶ νὰ κατατροπώσουν τὸν ἐχθρόν.

Κι' ἔτσι μ' αὐτὲς τίς συζητήσεις ὁ Μπάσος καὶ οἱ δύο συντροφοὶ του μάθαιναν τὴν πλουτοπαραγωγικὴ δύναμι ἐκάστης φυλῆς. Σκοπὸς τους ὅμως ἦσαν οἱ Τοχοτοῦ. Ἐκεῖ

ἔπρεπε νὰ φθάσουν καὶ νὰ γίνουν κάτοχοι τῶν ἀδελφάντων,

Ἀρχὴ ἐχθροπραξιῶν

Καὶ ἡ ἡμέρα ἔφθασε. Δηλαδή ἡ ἡμέρα ποὺ ξεκίνησαν γιὰ τὴ μεγάλη κατάκτησι. Εὐτυχῶς ἡ ἀφορμὴ ἐδόθη ἀπὸ μιὰ ἄλλη φυλὴ τοῦς Μακάρ. Αὐτοὶ ἐπείραξαν μιὰ μέρα ἐκλεψάν μερικά ζῶα, μερικὲς γυναῖκες καὶ ἔκαψαν μερικὲς καλύβες. Αὐτὸ ἔγινε νύχτα. Τὴν ἐπομένη τὸ πρωῒ εἰδοποιήθη τὸ χωριὸ τῶν Ἀνδρείων.

Τὸ βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας, τὸ χωριὸ τῶν Μακάρ εἶχε γίνεи στάχτη, οἱ γυναῖκες, οἱ περιουσίαις τους, τὰ ζῶα τους ἐδημεύθησαν, οἱ δὲ ἄνδρες ὑποχρεώθησαν νὰ δουλέψουν ἕνα χρόνον σκλάβοι στὰ χωράφια τῶν Καφίρ.

Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἕως ἐδῶ Ὁ Μπάσος ἐσκέφθη ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπωφεληθῇ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῆς νίκης, κι' ἔτσι τοὺς παρέσυρε σὲ καθάρισμα ὅλης τῆς περιφερείας τῶν Παρθένων Δασῶν.

Κ' ἔτσι τὸ πανυγῆρι ἄρχισε πὰ σοβαρά.

Οἱ Καφίρ διαρκῶς νικοῦσαν γιατί εἶχαν ὅπλα.

Ἐσκότωναν ἐκείνον ποῦ

δὲν ὑπετάσσετο !

Καὶ προχωροῦσαν. Καὶ προχωροῦσαν διαρκῶς καὶ διαρκῶς ἐπλησίαζαν στὸ σκοπὸ τους τοὺς Τοχοτοῦ.

Πρῶτες ἀψιμαχίες μετ' τὸν ἐπικίνδυνον ἐχθρὸν

Οἱ Καφίρ εἶχαν ἀκούσει πολλὰ καὶ τρομερὰ γιὰ τοὺς Τοχοτοῦ.

Δὲν ἤξεραν ὅμως ἀκριβῶς τί ἀνθρώποι ἦσαν. Ἦξεραν ὅτι ἦσαν ἀνθρωποφάγοι κι' αὐτὸ τοὺς ἔκανε νὰ ριγοῦν.

Ὁ Μπάσος κατάλαβε τὴν ἀδυναμία τους αὐτὴ καὶ ἀπὸ πληροφορίας ποὺ πῆρε κυρίως ἐξ ἀπροόπτου ἕνα μικρὸ χωριό.

Φρόντισε νὰ μὴ μάθῃ κανεὶς ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες τους ὅτι θὰ κτυποῦσαν τοὺς Τοχοτοῦ.

Τὸ σύνθημα τῆς ἐπιθέσεως ἐδόθη τὸ χωριὸ ἐκυριεύθη καὶ ὡς συνήθως οἱ ἄνδρες ἐστάλησαν δέσμιοι εἰς τὰ μετόπισθεν. Ποία ὅμως ἦταν ἡ ἐκπληξί των ὅταν ἔμαθαν ἀπὸ τοὺς ἰδίους ὅτι ἦσαν Τοχοτοῦ.

Καὶ ἔλεγαν.

— Αὐτοὶ εἶναι οἱ Τοχοτοῦ ;

— Μπά, καὶ μεῖς νομίζαμε ὅτι εἶναι γίγαντες.

— Ὅτι εἶναι ἀνίκητοι !

Αὐτὸ ἦταν !

[ἀκολουθεῖ]

ΗΤΑΝ ΕΝΑ πρωϊνό γεμθτο ήλιο καί ή Ζοϋγκλα είχε πλημμυρίσει από τό γλυκό κελάϊδισμα τών πουλιών. "Όλα τά θηρία ήσαν χαρούμενα, καί τό καθένα είχε βγη πρωτ πρώτ νά βρη κάτι για νά φάη καί νά δροισοθή στά νερά της ώραιας λίμνης.

Ό Ταρζάν με την Τζέϊν έκαναν τό μπάνιο τους κι' αύτοι κι' ό ένας κυνηγοϋσε τόν άλλον στό νερό με γέλια καί με χάρες.

Περίμεναν μουσαφιρέους εκείνη την ήμέρα.

Ήταν ένα σχέδιο τοϋ Νίκου Μπακλώρη. "Όταν λίγο έλειψε νά σκοτωθή κι' αύτός από τη σφαίρα τοϋ κακοποιοϋ 'Αρένο (*), ήρθε καί βρήκε τόν Ταρζάν νά μιλήση μαζί του για την τελική εξόντωση τοϋ κακοποιοϋ αύτοϋ ποϋ κατόρθωνε νά ξεγλυστρᾷ τόσο έπιτήδεια καί ωμορφα μέσα από τὰ χέρια τους.

Κι' αποφάσισαν νά συγκεντρωθούν δλοι οι φίλοι τοϋ Ταρζάν νά κάνουν ένα κοινό συμβούλιο για νά καθαρίσουν την κατάστας.

Την ήμέρα λοιπόν αύτή λές καί την είχαν μυριετή δλα τὰ ζωα καί τὰ πουλιά καί είχαν πλημμυρίσει από χαρά.

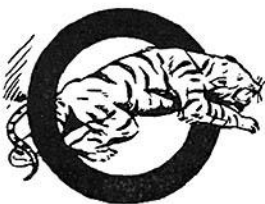
Ό Ταρζάν καί ή Τζέϊν βγήκαν από τὰ νερά κ' έτρεξαν στην καλύβα τους νά έτοιμασθούν για την ύποδοχή.

Καί πράγματι δέν πέρασε πολλή ώρα ποϋ από κάθε πλευρά της Ζοϋγκλας έρχισαν νά έρχονται πρὸς την μεγάλη πλατεία τοϋ Δάσους δπου βρισκόταν τό γιγάντιο δέντρο με την καλύβα τοϋ Ταρζάν.

Πρώτος ήρθε βασιλιάς Μακόκο με τὰ δυο πρωτοπαλλή-
καρά του, τὸν Μαχαφάκα καὶ τὸν Μαχαταχούτρα. Ἦρθε
ὁ βασιλιάς Ὀμπελάχι μετὰ τὸν μεγάλο του μάγο τὸ Σικίντι.
Ἦρθε ὁ βασιλιάς Μαχαβελούτα μετὰ τὴν τετραπέρατη γυναι-
κα του Ραβινάλα. Ἐπειτα ἀπὸ λίγο ήρθε καὶ ὁ Μπακλώρης.
Ἔλεπε κάποιος. Ἀλλὰ δὲν ἀργησε νάρθῃ κι' αὐτός: Ἦταν
ὁ Ντουν—μπου—μπου—Ντουν μετὰ συνοδείᾳ ἀπὸ καμμιὰ δε-
καριά γοριλλες.

Ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Τζέιν τοὺς ὑποδέχθηκαν μετὰ χαρὰ καὶ
τοὺς προσέφεραν νὰ φᾶνε διάφορα φρούτα ποὺ εἶχε μσζέ-
ψει τὸ πρωτὶ ἡ Τσίτα μετὰ καμμιὰ δεκαριά γοριλλάκια.

Πόσο μεγάλη ἦταν ἡ χαρὰ τῆς Τσίτας ὅταν εἶδε τὸν
Μόκο νὰ ἔρχεται μαζί μετὰ τὸν Ντουν—μπου—μπου—ντουν.
Χαροπηδοῦσε καὶ γρόλλιζε. Ἀγκάλιαζε τὸ Μόκο, τὸν φιλοῦ-
σε καὶ πηδοῦσαν μαζί.

ΛΟΙ ΜΑΖΕΜΕΝΟΙ κάτω ἀπὸ τὸ
μεγάλο δέντρο τῆς πλατείας
ἄρχισαν τώρα νὰνταλλάσσουν τίς
γνώμες τους.

Ἐνας κακοποιὸς εἶχε ἀναστατώ-
σει τὴ Ζούγκλα καὶ προσπαθοῦσε
νὰ διαφθείρῃ τοὺς Μαύρους καὶ
νὰ τοὺς ἐξαγριώσῃ ἐναντίον τοῦ
Ταρζάν γιὰ νὰ τὸν ἐξολοθρεύσουν.

Τι ἔπρεπε νὰ κάνουν ;

Ἀφοῦ συνεζήτησαν ἐπὶ δύο ὥρες καὶ δὲν εὑρίσκαν μία
λύσι, ὁ Ἕλλην Μπακλώρης ἐπρότεινε τὴν πιὸ ἐξυπνὴ λύσι.

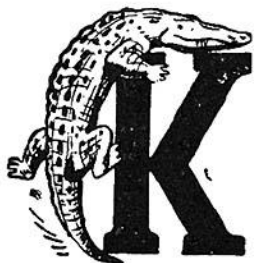
Ὁ βασιλιάς Μακόκο θὰ ἔδινε μιὰ μεγάλη γιορτὴ, θὰ
καλοῦσε ὅλα τὰ χωριά καὶ θὰ στέλνε μέσα στὴ Ζούγκλα
ἀνθρώπους του νὰ βροῦν τὸν κακοποιὸ καὶ νὰ τοῦ φέρῃ δῆ-
θεν «νερὸ τῆς φωτιᾶς», δηλαδὴ πιτό, γιὰ νὰ λάβῃ μέρος
κι' αὐτὸς στὴ γιορτῇ. Ἔτσι θὰ τὸν μεθοῦσαν κι' αὐτὸν καὶ
θὰ τὸν παγίδευαν, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν σκοτώσουν, ἀλλὰ
νὰ τὸν δέσουν γιὰ νὰ τὸν παραλάβῃ ὁ Μπακλώρης καὶ νὰ
τὸν μεταφέρῃ ἐξόριστο στὸ Νησί τοῦ Διαβόλου.

Ἡ ἰδέα του φάνηκε καλὴ καὶ ὅλοι οἱ προσκαλεσμένοι

τόν συγχάρηκαν. Ἔτσι διέλυσε ἡ «Καμπάρι», ὅπως λένε οἱ μαῦροι τῆς Ζούγκλας τὴν συγκέντρωσι.

Ὅρισαν καὶ τὴν ἡμέρα τοῦ πανυγυριοῦ, μιὰ νύχτα μὲ πανσέληνο. Κι' ἀφοῦ χαιρετίσθηκαν ἐγκάρδια χώρησαν κι' ἔφυγε ὁ καθένας γιὰ τὸ χωριό του.

Αὐτὰ ἐσκέπτοντο κι' ἀποφάσιζαν οἱ πραγματικοὶ κάτοικοι τῆς Ζούγκλας, ἄλλα ὅμως ἐσκέπτετο κι' ἔφτιαχνε ὁ τρομερὸς κακοποιὸς τῆς Ζούγκλας Ἀρένο, ὁ ὁποῖος εἶχε μυριστεῖ ὅτι τὰ πράγματα ὅσο πῆγαιναν καὶ στένευαν.

ΑΙ ΑΥΤΟΣ ΑΚΟΜΑ ὁ Ταρζάν παρὰ τίς ἀποφάσεις ποῦ πῆραν στὴ συγκέντρωσι, δὲν ἦταν καθόλου εὐχαριστημένος. Εἶχε ὑποφέρει πολλὰ ἐξ αἰτίας του. Καὶ θὰ ἐπιθυμοῦσε νὰ τὸν τρακάρῃ μόνος του ὁ ἴδιος, νὰ παλαίψῃ σῶμα πρὸς σῶμα μὲ τὸν κακοποιὸ αὐτόν γιὰ νὰ τοῦ δείξῃ ποῖός εἶναι ὁ Ταρζάν.

Καὶ δὲν εἶχε ἄδικο γιὰτὶ ὁ ἄλλος ἦταν πονηρὸς, καὶ ὅσο βξυπνομποροῦσε νὰ ἦταν τὸ σχέδιο τοῦ Μπακλώρη, ὁ κακοποιὸς μποροῦσε νὰ τοὺς γλυσερῇ καὶ νὰ φύγῃ.

Γι' αὐτὸ ἔμεινε ὥρες πολλὲς συλλογισμένος κυττάζοντας πρὸς τὴν ἀπέραντη Ζούγκλα.

Καὶ πράγματι ὁ κακοποιὸς Ἀρένο, βλέποντας νὰ σφίγεται γύρω του ἡ πνοὴ τοῦ θανάτου, σκέφθηκε νὰ καταφύγῃ στὰ μεγάλα μέσα. Ἡ ἔπρεπε νὰ σκοτώσῃ τὸν Ταρζάν ἢ νὰ φύγῃ μόνος του καὶ νὰ πᾶ ὅπου αὐτὸς ἤθελε.

Ἐνα βραδάκι, λοιπόν, ἐκλέψε μιὰ πιρόγκα καὶ ἀκολουθώντας τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ Νιάρι ἔφθασε κατὰ τὸ πρῶτὸ στὸ Λουάγκο, ἓνα παραθαλάσσιο χωριὸ τῶν Μαύρων. Δὲν ἐστάθηκε ὅμως ἐκεῖ, γιὰτὶ στὸ Λουάγκο εἶχε πολλοὺς φίλους ὁ Ταρζάν. Γι' αὐτὸ κατηφόρησε καὶ πῆγε σ' ἓνα ἄλλο παραθαλάσσιο χωριὸ τὴν Μοτέμπα. Στὴ Μοτέμπα ὁ κακοποιὸς Ἀρένο εἶχε πρωτοξεμπαρκάρει ὅταν ἦρθε στὸ Κόγκο κ' ἐκεῖ εἶχε δημιουργήσει φίλιες καὶ μάλιστα εἶχε παντρευθῇ καὶ τὴ Ζαούνα, τὴν κόρη τοῦ βασιλιᾶ τοῦ χωριοῦ.

Τὸν δέχτηκαν, λοιπόν, μέ χαρές καὶ ἀφοῦ τοῦ ἔβαλαν νὰ φάη καὶ νὰ πῇ τοῦ ἔστρωσαν νὰ κοιμηθῇ. Ἐκεῖνος ὁμῶς πῆρε ἰδιαιτέτως τῇ Ζαούνα καὶ τῆς εἶπε :

—Κινδυνεύει ἡ ζωὴ μου.

—Ἀπὸ ποιὸν καλὲ μου Λευκὲ Ἀνθρώπε ;

—Ἀπὸ ἓναν ἑλεεινὸ ἄνθρωπο ποὺ θέλει νὰ γίνῃ βασιλιάς ὅλης τῆς Ζούγκλας. Ἀπὸ τὸν Ταρζάν.

—Τὸν Ταρζάν ; Μὰ αὐτὸς εἶναι καλὸς ἄνθρωπος.

—Ἦταν ! Ἀπὸ τότε ὁμῶς ποὺ τὸν διευθύνῃ ἡ γυναῖκα του ἡ Τζέιν ἄλλαξε. Αὐτὴ ἦρθε ἀπὸ τῇ χώρᾳ τῶν Λευκῶν καὶ τοῦ ἔφερε «κεραυνούς» (*) γιὰ νὰ σκοτώσῃ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ζούγκλας. Ἐπειδὴ, λοιπόν, εἶμαι κ' ἐγὼ λευκός, θέλει νὰ μὲ σκοτώσῃ κ' ἐμένα γιὰ νὰ μείνῃ μόνῃ τῆς αὐτὴ λευκῇ.

Ἡ Ζαούνα τὸν ἄκουγε καὶ τὰ μάτια τῆς εἶχαν πάρει μιὰ τρομερὴ λάμψι ἐκδικήσεως.

Σηκώθηκε ἀπότομα κ' ἔτρεξε στὴν καλύβα τοῦ πατέρα τῆς, ποὺ λεγόταν Ραζουχεραμαντζάκα.

—Πατέρα, τοῦ εἶπε δὲν θὰ εἶσαι Βασιλιάς πιά στὸ χωριὸ μας ἂν δὲν μοῦ φέρῃς τὸ κεφάλι τοῦ Ταρζάν.

—Τὸν Ταρζάν ; Καὶ τί σοῦ ἔκανε ὁ Ταρζάν, κόρη μου ;

Ἡ Ζαούνα σκέφτηκε λιγάκι. Δὲν ἔπρεπε νὰ φανερώσῃ τὴν ἀληθινὴ αἰτία. Ἐ-

πρεπε νὰ πῇ κάτι τὸ πῶς φοβερὸ γιὰ νὰ ἐξαγριώσῃ τὸν πατέρα τῆς.

Καὶ τοῦ εἶπε δεῖχνοντας σὰν λυσασμένη τὰ δόντια τῆς :

—Ἡθέλησε νὰ μὲ σκοτώσῃ.

—Ἐσένα ; Καὶ πότε ;

—Προχθὲς ποὺ πῆ-

(*) Κεραυνούς ὀνομάζουν οἱ Μαῦροι τὰ ὄπλα ποὺ κάνουν κρότο.

Προσοχή !

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ «ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ»

Παρακαλοῦνται οἱ «ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ» ὅπως ἐπιβλέπουν τὰ περίπτερα. Ὅπου δὲν ὑπάρχει τὸ περιοδικό σας «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ», τηλεφωνᾶτε ἀμέσως σ' ἓνα ἀπὸ τοὺς δύο κάτωθι ἀριθμοὺς 54.582 ἢ 52.361 καὶ εἰδοποιήστε τοὺς ὅτι τὸ τάδε περίπτερο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τᾶδε καὶ ἔναντι τοῦ ἀριθμοῦ τᾶδε, δὲν ἔχει φύλλα, ἢ δὲν τοὺς πῆγαν καὶ νὰ στείλουν ἀμέσως.

Ὁ Ταρζάν

γα νά μαζέψω μυρμήγκια ἀπὸ τὸ δάσος νά σοῦ μαγειρέψω ἕνα βέλος τρύπησε τὸ δέντρο ποὺ βρισκόταν πλάϊ μου. Κρύφτηκα μὰ καί πάλι ἄλλο βέλος ἐσφύριξε πλάϊ μου. Δὲν ἤξερα ποιὺς μὲ χτυποῦσε, ἐμένα τῇ Ζουάνα τὴν κόρη τοῦ βασιλιά Ραζουχεριμαντζάκα. Σιγά, σιγά γλύστρησα κ' ἔφυγα. Ἀπὸψε, λοιπόν, ποὺ ἦρθε ὁ Λευκὸς ὁ ἄντρας μου, μοῦ διηγήθηκε πῶς εἶδε τὸν Ταρζάν νά σκοπεύη μὲ τὸ τόξο του μιὰ γυναῖκα. Ἀλλὰ δὲν ἤξερε ὅτι ἦμουν ἐγώ. Ὅταν μοῦ εἶπε ὅμως ἀκριβῶς ποῦ πέφτανε τὰ βέλη τότε βεβαιώθηκα πῶς ἦταν ὁ Ταρζάν ποῦ μὲ χτυποῦσε. Καί γιατί; Θέλει ὅλους νά μᾶς σκοτώσῃ γιὰ νά μείνῃ αὐτὸς βασιλιάς στὴ Ζοῦγκλα. Καλὰ μᾶς τὰ λέγανε καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Λουκούγκο τοῦ Νγκόμπι καὶ τοῦ Κιμπόνο καὶ μεῖς δὲν τὰ πιστεύαμε.

—Τότε πρέπει νά ἐκδικηθοῦμε εἶπε ὁ βασιλιάς Ραζουχεριμαντζάκα.

ἮΝ ἈΛΛΗ ΜΕΡΑ τὸ πρωὶ οἱ κάτοικοι τοῦ παραθαλάσιου χωριοῦ Μοτέμπα, μ' ἐπικεφαλῆς τὸν Βασιλιά τους Ραζουχεριμαντζάκα, ἐξωπλίσθηκαν ἄλλοι μὲ τόξα καὶ βέλη ἄλλοι μὲ μυτερά φαρμακερὰ κοντάρια, ἄλλοι μὲ μαχαίρια καὶ βγήκαν νά στήσουν παγίδα στὸν Ταρζάν μέσα στὸ δάσος κα

νά κατορθώσουν μήπως ἤμπορέσουν καὶ τὸν ἐξολοθρεύσουν

—Ἐπιτέλους, ψιθύρισε ὁ κακοποιὸς Ἀρένο, ὅταν τοὺς εἶδε νά φεύγουν σὲ μαχητικὴ παράταξι.

Ξάπλωσε κάτω ἀπὸ ἕνα μπαομπάμπ καὶ εὐχαριστημένος ὅτι βρῆκε πιά τὸ μέσον τῆς ἐξολοθρεύσεως τοῦ Ταρζάν φώναξε τῇ μαύρῃ γυναῖκα του Ζαούνα, νά τοῦ φέρῃ μπανάνες καὶ πιοτὸ νὰ γιορτάσουν μαζί καὶ νά πιοῦν στὴν ὑγείαν τῆς νίκης.

ΑΛΛΑ ΚΑΙ ὁ Ταρζάν, ὅπως εἶχαμε δεῖ δὲν ἔμενε ἥσυχος. Ὡς ποῦ νά ὀργανωθῇ ἡ γιορτὴ ποῦ εἶχε προτείνει ὁ Μπακλώρης νά ἔρθῃ ἡ νύχτα τῆς Παντελίνου μποροῦσε νά γίνουν ἕνα σωρὸ πράγματα. Δὲν ἔκανε

λοιπόν, άλλο παρά να φεύγη από το πρωί προς αναζήτη-
σιν του κακοποιού, και να γυρίζη σχεδόν άργά το βράδυ.

Είχαν περάσει έξη ήμέρες μά δέν είχε κατορθώση να
βρῇ ίχνη του. Ούτε τὰ πουλιά με τὰ κελαϊδίσματα τους,
ούτε τὰ ζώα με τὰ γρυλλίσοατά τους μπορούσαν να τόν
πληροφορήσουν.

‘Ο φίλος του ό Νούμα, τό μεγάλο λιοντάρι τῆς Ζούγ-
κλας, έπήγαινε διαρκώς ξοπίσω του σάν νάχε καταλάβη τόν
κίνδυνο πού διέτρεχε ό Ταρζάν.

Μιά μέρα ό Ταρζάν πήρε τήν Τσίτα άγκαλιά και βγήκαν
γιά τήν καθημερινή τους έρευνα. Σκυφτός ό Ταρζάν έψα-
χνε γιά πατήματα. ‘Η Τσίτα δλο και γρίνιαζε. Σάν κάτι
νά είχε, κάτι να διαισθανόνταν αυτό τό ζών. ‘Ο Ταρζάν
τῆς χάϊδευσε τό κεφάλι και τῆς κουβεύτιαζε, τῇ ρωτοῦσε.
‘Εκείνη όμως δέν είχε τίποτα τό συγκεκριμένο να τοῦ πεί.

Στό δρόμο τους συνάντησαν τῇ Λέαινα τοῦ Νούμα. Τό
λιοντάρι τήν ήμέρα εκείνη φαίνεται πώς θά είχε δουλειές
θά πήγαινε να ξετρυπώση κανένα ζαρκαδάκι γιά να φάει
ή οίκογένειά του. ‘Ετσι ό Νούμα έστειλε τῇ γυναίκα του,
τῇ Λέαινα Νούμα.

‘Ο Ταρζάν έσκυψε τῇ χάϊδεψε στό κεφάλι και τῆς εἶπε
κάτι στό αὐτί. ‘Η Λέαινα άνοιξε τό μεγάλο στόμα της κι
άρχισε να πηδᾶ χαρούμενα γύρω από τόν Ταρζάν.

‘Η Τσίτα τῇ φοβόταν τῇ Λέαινα κι’ είχε ζαρώσει στήν
άγκαλιά τοῦ Ταρζάν.

‘Ετσι έφθασαν σ’ ένα παραπόταμο τοῦ ποταμοῦ Νιάρι
και ἡ Λέαινα απομακρύνθηκε γιάτί μινίστηκε κάποιο μεζέ:
ἦταν δυό ζαρκαδάκια πού έπιναν νερό σέ άπόστασι πεν-
τακοσίων μέτρων κοντά στήν δχθη.

‘Ο Ταρζάν ξάπλωσε κάτω από ένα σκιερό δέντρο να ξε-
κουραστή όπου ξαφνικά ἡ Τσίτα άρχισε να φωνάζει άπελπι-
στικά. Κάποιο βέλος τήν είχε τσιμπήσει στόν πσιινό. ‘Ο
Ταρζάν φοβήθηκε μήπως τό βέλος ἦταν δηλητηριώδεις κι’
άρπαξε στήν άγκαλιά του και έκαψε τό μικρό τραῦμα κι’
ένα γιατρικό μαῦρο πού τοῦχε δώσει ἡ Τζέιν σ’ ένα μικρό
μπουκαλάκι και πού τό είχε χωμένο στή ζώνη του.

‘Αλλά, από πού προήλθε αυτό τό βέλος; Κάποιος τῆς
τῆρριξε. ‘Ερριξε άμέσως γύρω του μιᾷ γρήγορη ματιά κι ά-

κριβώς τη στιγμή εκείνη άκουσε έναν άλλαλαγαμό και είδε καμμιά εκατοστή άγρίους νά τοῦ έπιτίθενται από μακριά·

Τούς άνεγώρωσε. Ήταν κάτοικοι τοῦ παραθαλάσιου χωριοῦ Μοτέμπα κ' έπί κεφαλῆς πήγαινε εκείνος ό τρελλός ό Βασιλιάς τους ό Ραζουχεριμαντζάκα.

Μά, γιατί τοῦ έπιτίθεντο; Δέν είχε μαζί τους καμμιά διαφορά. "Όσες φορές πήγαινε στο χωριό τους τόν ύποδέχοντο καλά. Γιατί, λοιπόν, αὐτή ή μεταστροφή; Γιατί αὐτή ή άπρόοπτη έπίθεσι;

Δέν είχε καιρό νά συλλογίζεται τέτοια πράγματα. "Έπρεπε ν' άμυνθῆ και τράβηξε τό μαχαίρι του.

Ό πρώτος μαῦρος πού τοῦ έπετέθη τήν πλήρωσε με τή ζωή του κι' έπεσε νεκρός.

Άλλά δέν ήταν μόνον ένας. Ήταν εκατό! Πώς θά τ'άβγαζε πέρα με δλους αὐτούς; Κι' όπως φαινόταν έρχόντουσαν με τό μοναδικό σκοπό νά τόν σκοτώσουν.

Με γροθιές, με κλωτσιές για νάποφύγη τό σκότωμα άποθοῦσε τοῦς μαῦρους. "Όταν έβλεπε όμως τή λόγχη ενός μαῦρου νά τόν πλησιάζη, τότε χρησιμοποιοῦσε τό μαχαίρι.

Ό άγων ήταν άνισος. Ήταν ένας με εκατό. "Ένα όλόκληρο τέταρτο κράτησε τόν άγώνα ό Ταρζάν, άποκρύνοντας ή σκοτώνοντας τοῦς άγρίους τοῦ Βασιλιά Ραζουχεριμαντζάκα.

Σιγά, σιγά όμως έσχηματίσθη σφιχτός κλοιός γύρω του και οι μαῖροι πλησιάζαν έπιθετικοί με τὰ μαχαίρια, τις λόγχες, τὰ βέλη άνασηκωμένα νά τόν σκοτώσουν όπωσδήποτε.

Ό Ταρζάν είχε μάθει από τή Τζέϊν μιὰ προσευχή. Είχε μάθει νά κάνει και τό σταυρό του.

"ΣΙΝΕΑΚ,,

Ευχάριστα ξεκούραστα ταξίδια

σ' όλες τις γωνιές τῆς γῆς

Ἡ Λέαινα χύμηξε ἀναμεταξύ τους καὶ τοὺς σκόρπισε.

Τῇ στιγμή, λοιπόν, αὐτή, τὴν ὑπέρτατη στιγμή τοῦ κινδύνου μουρμούρισε : «Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς...».

Λές κι' ἔγινε κάποιο θαῦμα. Τὸ οὐρλιαχτὸ μιᾶς λέαινας ἀντήχησε. Ἦταν ἡ Λέαινα τοῦ Νούμα πού εἶχε ξεμακρύνει ὡς τὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ νὰ κυνηγήσῃ καὶ ἐπέστρεφε.

Ὅταν εἶδε, λοιπόν, αὐτὸν τὸν ἄνισο ἀγῶνα πού εἶχε μπλέξει ὁ Ταρζάν ἐχύμηξε ἀνάμεσα στοὺς μαύρους ἐπιθετικὴ καὶ τοὺς σκόρπισε.

ΑΝΩ ἀπὸ τριάντα μαῦροι βρισκόντουσαν χάμω νεκροὶ καὶ ἄλλοι δέκα τραυματισμένοι. Οἱ ὑπόλοιποι ἄρχισαν νὰ τρέχουν γιὰ νὰ σωθοῦν.

Ὁ Ταρζάν ἐγκατέλειψε τοὺς νεκροὺς καὶ τραυματίες καὶ κυνηγοῦσε τῶρα τοὺς φεύγοντας.

Ἦξερε ὅτι αὐτοὶ θὰ γύριζαν κάπου πού θὰ τοὺς περίμενε ἀσφαλῶς ὁ κακοποιὸς Λευκός. Γιατὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἦταν ἄλλιως. Κάποιος θὰ τοὺς εἶχε βάλει νὰ τὸν σκοτώσουν. Κι' αὐτὸς ὁ κάποιος δὲν θὰ ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν ἐπικίνδυνο

τρομερό έχθρό του, του οποίου δέν ήξερε καλά καλά ούτε τὸ πρόσωπο ούτε τὸ ὄνομα. Φανταζόταν πὼς θὰ ήταν ἐκεῖνος πού τὸν φοβέρισε μιά μέρα γιατί του ζητοῦσε κάτι διαμάντια.

Πίσω ἀπὸ τοὺς μαύρους ἔτρεχε λοιπὸν ὁ Ταρζάν, πίσω ἀπὸ τὸν Ταρζάν ἡ Λέαινα, καὶ πίσω ἀπὸ ὅλους ἡ Τσίτα ἡ ὅποια κοῦτσαινε τραυματισμένη.

Ἡ Τσίτα μάλιστα κρατοῦσε στὸ ἓνα της χέρι τὸ μαχαίρι τοῦ Ταρζάν πού του εἶχε πέσει καὶ τῷχε χάσει μέσα στὴ μάχη μὲ τοὺς μαύρους.

Ἡ κατεύθυνσι πού εἶχαν πάρει οἱ μαῦροι ἦτο πρὸς τὸ χωριὸ του τὸ Μοτέμπα.

Ὁ Βασιλιάς τους Ραζουχεριμαντζάκα εἶχε σκοτωθεῖ πάνω στὴ μάχη καὶ οἱ ὑπόλοιποι μαῦροι καταφοβισμένοι ἔτρεχαν νὰ πάνε στὸ χωριὸ τους νὰ κρυφτοῦν στὶς καλύβες τους γιατί φοβόντουσαν τὴν ἐκδίκησι τοῦ Ταρζάν.

Τὴν τρεχάλα τῶν μαύρων ὅμως τὴν ἀντελήφθησαν οἱ γυναῖκες τοῦ χωριοῦ κ' ἔβαλαν γοερές κραυγές.

Ὁ κακοποιὸς Ἀρένο πού ήταν ξαπλωμένος ἀμέριμνος κάτω ἀπὸ ἓνα Μπαομπάμπ μαζὺ μὲ τὴ Ζαούνα, ἀναπήδησε μόλις ἤκουσε τίς κραυγές.

— Τί συμβαίνει ; φώναξε.

Ἄλλὰ τί νὰ συμβαίνει ; Αὐτὸ πού συνέβαινε τὸ εἶδε καὶ μόνος του. Εἶδε ἀπὸ μακριὰ τὸ κυνηγητὸ τῶν μαύρων ἀπὸ τὸν Ταρζάν.

Σκέφτηκε ὅτι ήταν χαμένος. Τί νὰ κάνη ; Νὰ πηδήσῃ στὴ θάλασσα ; Ποῦ θὰ ἔβγαινε κολυμπώντας ; Μιά πυρόγκα, κάποιον πλοῖο νὰ ξπαιρνε. Τίποτα δέν ήταν ἐκεῖ

Ὁ πρῶτος μαῦρος πού ἐπετέθη ἔναντίον τοῦ Ταρζάν ἔπεσε νεκρός.

κοντά στην παραλία. Οι μαύροι τὰ ἀράζουν μακριὰ σὲ μιὰ ἀπάνειη σπηλιά.

Νὰ παραδοθῇ ; Ἦταν τρέλα ! Ὁ Ταρζάν θὰ τὸν χτυποῦσε ἀλύπητα.

Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ παλαίψει μὲ τὸν Ταρζάν. Θὰ τὸν χτυποῦσε μὲ τὸ πιστόλι του καὶ θὰ τὸν σκότῳνε.

Δὲν ὑπῆρχε ἄλλη λύσις κ' ἔτσι περίμενε νάρθῃ ὁ Ταρζάν κοντὰ νὰ τὸν προκαλέσῃ καὶ νὰ τὸν πυροβολήσῃ.

ΣΩΣ νὰ εἶχε κάνει ἔσχημα τὸ λογαριασμὸ του ὁ κακοποιὸς Ἀρένο.

Διάλεξε γιὰ καλλίτερη θέση ν' ἀντιμετώπισῃ τὸν Ταρζάν τὴν πλατεία μὲ τὸ Μπαομπάμπ.

Ἡ πλατεία δμῶς αὕτῃ ὁδηγοῦσε πρὸς ἓνα δάσος πού ἔβγαине πρὸς τὸ παραθαλάσσιο κι' αὐτὸ χωριὸ πού ὠνομαζόταν Μπανάννα. Οἱ μαύροι μόλις ἔφθασαν τρε-

χᾶτοι στὸ χωριὸ ἔσπευσαν νὰ κρυφτοῦν στὶς καλύβες τους. Ἀλλὰ καὶ ὅλες οἱ γυναῖκες κρύφτηκαν φοβούμενες τὸν Ταρζάν.

Ἐτσι μέσα στὴν ἔρημη πλατεία ἔμειναν ὁ ἓνας ἀντίκρου στὸν ἄλλο ὁ Ταρζάν καὶ ὁ Ἀρένο. Ἡ στιγμὴ ἦταν τραγικὴ καὶ κρίσιμη.

Τὰ μάτια τους πετοῦσαν φλόγες οἱ γροθιές τους ἦσαν σφιγμένες καὶ τὰ νεῦρα τους εἶχαν πάθει ὑπερέντασι.

Ἡ Ταίτα που κρατοῦσε τὸ μαχαῖρι τοῦ Ταρζάν σκαρφάλωσε πάνω σ' ἓνα δέντρο ἀκριβῶς πάνω ἀπὸ τὸν κακοποιὸ Ἀρένο.

Ἡ Λέαινα σ' ἓα νόημα τοῦ Ταρζάν εἶχεν ἀπομακρυνθῇ. Κι' ὁ Ταρζάν ἐφώναξε :

—Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος πού προσπαθεῖς νὰ μὲ καταστρέψεις;

—Γιατὶ νὰ βασιλεύῃς ἐσὺ μόνο στὴ Ζοῦγκλα κι ὄχι ἐγώ.

Εἶσαι σὺ καλλίτερος ἀπὸ μένα;

—Ἀφοῦ ἔτσι νομίζεις ἔλα νὰ παλαίσωμε σῶμα πρὸς σῶμα καὶ ὁποῖος νικήσῃ νὰ μείνῃ στὴ Ζοῦγκλα, κ' ὁ ἄλλος νὰ φύγῃ.

Ὁ Ἀρένο μόλις ἄκουσε αὐτὸ νὰ τοῦ λέγει ὁ Ταρζάν ἀπύρρησε. Γιατὶ νὰ μὴ βάλει τὴν λέαινα νὰ τὸν κατασποράξῃ; Γιατὶ νὰ ἐκθέσει τὸν ἑαυτὸ του; Τοῦ καλάρωσε αὐτὴ ἡ πάλῃ ποὺ τοῦ πρότεινε ὁ Ταρζάν.

Ἦξερε πῶς θάβγαινε ὁπωσδήποτε νικητὴς γιατί στὸ τέλος θὰ χρησιμοποιοῦσε καὶ τὸ πιστόλι.

— Πολὺ καλὰ, Ταρζάν, δέχομαι. Ἐτοιμάσου.

Ὁ Ταρζάν ἔκανε δύο τρεῖς ἀναπνευστικές κινήσεις γιὰ νὰ μαλακώσουν τὰ νεύρα του καὶ ἀρπάχτηκε ἀπάνω σ' ἓνα σχοινοκλάδι ἐνὸς μπαμπού γιὰ νὰ κάνει μιὰ συνηθισμένη κίνησι γυμναστικῆς.

Ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ ἐκείνῃ ὁ κακοποιὸς Ἀρένο, νόμισε ὅτι βρῆκε τὴν κατάλληλῃ εὐκαιρίᾳ νὰ ξεμπερδεύσει μὴ καὶ καλὴ μὲ τὸν Ταρζάν καὶ τράβηξε τὸ πιστόλι του νὰ τὸν σκοτώσῃ. Ἀλλὰ τὴν ἴδια ἀκριβῶς στιγμὴ ποὺ τὸ δόρυ ἐκφυροκροτεῖ ἓνα μαχαίρι ἔπεφτε πάνω ἀπὸ τὸ δέντρο, κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖο στεκόταν

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

ΖΟΥΓΚΛΑ

ΟΣΟΙ ΔΕΝ ΠΡΟΦΤΑΣΑΝ
ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΟΥΝ
ΤΟΝ ΑΛΗΘΙΝΟ ΤΑΡΖΑΝ

Ὅσοι δὲν ἔλαβαν ἀκόμα μέρος στοὺς διαγωνισμοὺς νὰ κερδίσουν ἓνα ραδιόφωνο **ΚΟΙΣΟΡ** ἀξίας 2.100.000 δρ.

ΜΠΟΡΟΥΝ νὰ παραγγείλουν μέσω τοῦ ΠΡΑΚΤΟΡΟΣ τῆς πόλεως των ἢ νὰ προμηθευθοῦν ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας

ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45

Τὰ πρῶτα 8 τεύχη τοῦ περιοδικοῦ μας :

- 1) Ὁ Ταρζάν καὶ ὁ Ματωμένος Θησαυρὸς.
- 2) Ὁ Ταρζάν καὶ ὁ χρυσὸς τῆς Ἀτλαντίδος.
- 3) Ὁ Ταρζάν καὶ οἱ Πειραταὶ στὴ Ζοῦγκλα.
- 4) Ὁ Ταρζάν καὶ ὁ Ἐκδικητὴς τῆς Σαχάρας.
- 5) Ὁ γιὸς τοῦ Γορίλλα ἐναντίον τοῦ Ταρζάν.
- 6) Ὁ Ταρζάν αἰχμάλωτος τῶν Ἀγρίων.
- 7) Ὁ Ταρζάν καὶ ἡ ἐκδικησις τοῦ Ἀγρίου.
- 8) Ὁ Ταρζάν Ἐλευθερωτὴς τῆς Ζοῦγκλας.
- 9) Ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Σπηλιὰ τοῦ Θανάτου.

Πρὸς δρχ. 1.500 ἑκαστον

ὁ Ἀρένο καὶ τραυμάτισε τὸ χέρι τοῦ κακοποιοῦ ἐνῶ τὸ πιστόλι ἐξέκλεινε καὶ ἡ σφαῖρα πῆγε πολὺ μακριά.

Μιά κραυγὴ ἀκούστηκε. Πίσω ἀπὸ τὸ δέντρο σκαρφωλωμένη βρισκόταν ἡ Τσίτα ἢ ὅποια κρατοῦσε τὸ μαχαίρι τοῦ Ταρζάν καὶ μόλις ἀντελήφθη τὴν προδοτικὴ κίνησι τοῦ κακοποιοῦ, πέταξε τὸ μαχαίρι στὸ χέρι του καὶ ἔτσι γλύτωσε ὁ Ταρζάν ἀπὸ τὸ θάνατο, ἐνῶ ὁ κακοποιὸς Ἀρένο τραυματιζόταν στὸ χέρι.

Τὴν κραυγὴ ὁμως δὲν τὴν εἶχε βγάλει ἡ Τσίτα ἀλλὰ ὁ Ἀρένο ποὺ ἀντελήφθη σὲ τί δύσκολη θέσι βρισκόταν τώρα. Ὁ Ταρζάν θὰ τὸν ἔκανε λυῶμα.

Κι' ἄρχισε νὰ τρέχη πρὸς τὸ δάσος πρὸς τὴν κατεύθυνσι τοῦ χωριοῦ Μπανάνα γιὰ νὰ σωθῇ, πρὶν τὸν ἀντιληφθῇ ὁ Ταρζάν.

Ὅλα αὐτὰ συνέβησαν σὲ μιὰ στιγμή, ποὺ ὁ Ταρζάν καλὰ καλὰ δὲν κατάλαβε οὔτε ποιὸς πυροβόλησε, οὔτε ἂν ἐτραυματίσθη ἀπὸ τὴν Τσίτα ὁ Ἀρένο. Ἐκεῖνη τὴ στιγμή ὁ Ταρζάν ἔκανε μιὰ γυμναστικὴ κίνησι κρεμασμένος ἀπὸ ἓνα σχοινόκλαδο καὶ εἶχε γυρίσει τίς πλάτες του. Ἐτσι ὅταν γύρισε εἶδε ὅτι ἡ πλατεῖα ἦταν κενὴ καὶ ὁ Ἀρένο ἔλειπε.

ΝΥΧΤΩΝΕ ΚΑΙ δὲν ἤθελε νὰ τὸν χάσῃ πάλι ὁ Ταρζάν αὐτὸν τὸν κακοποιό. Ἡ Τσίτα ἀπὸ κλαρὶ σὲ κλαρὶ εἰδείξε στὸν Ταρζάν ἀπὸ ποῦ εἶχε ξεφύγει ὁ Ἀρένο.

Κι' ἄρχισε τὸ κυνηγητό.

Ὁ Ἀρένο πότε πότε κρυβόταν πίσω ἀπὸ θάμνους καὶ δέντρα καὶ πότε ἔτρεχε πρὸς τὸ πυκνὸ δάσος.

Στὸ μέρος ποὺ βρισκόντουσαν ἦταν ἓνα μεγάλο ὕψωμα καὶ πάνω σ' αὐτὸ βρισκόταν τὸ ἐκτεταμένο δάσος. Ἀπὸ κάτω σὲ βάθος ἑκατὸ μέτρων ἦταν ἡ παραλία γεμάτη θάμνους καὶ ἡ θάλασσα.

Ὁ Ταρζάν ἄρπαζόταν ἀπὸ τὸ ἓνα σχοινόκλαδο καὶ πεταγόταν στὸ ἄλλο. Ποῦ καὶ ποῦ ἀντίκρυζε τὴ σκιά τοῦ Ἀρένο ποὺ ἔτρεχε πρὸς τὴν θάλασσα ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς θά-

μους. Σέ μιὰ στιγμή τόν ἔχασε ἀλλὰ πάλι τόν ξαναεἶδε.

Τὸ κυνηγητὸ τώρα ἦταν τρομερό. Ὁ Ταρζάν τὸ εἶχε βάλει πείσμα νὰ τὸν πιάσῃ ὅπωςδὴποτε. Ἐκεῖνος ὅμως ἔτρεχε καλὰ καὶ κρυβόταν. Σέ μιὰ στιγμή ὅμως ὁ Ταρζάν ἐνόμισε ὅτι θὰ τοῦ ξέφευγε ὀριστικῶς ὁ κακοῦργος.

Ὁ Ἀρένο γιὰ νὰ διαφύγῃ τὴ δίωξι ἐπῆγαινε τώρα κυλιστὸς ἀπὸ τὸ δάσος πρὸς τοὺς θάμνους ποὺ βρισκόντουσαν ἑκατὸ μέτρα πάνω ἀπὸ τὴν ἀμμόδη ἀκτὴ καὶ τὴ θάλασσα.

Τὸ ὕψωμα ἦταν ἐπικίνδυνο γιὰ κεῖνον ποὺ θάθελε νὰ δοκιμάσῃ νὰ τὸ κατεβῇ. Ὁ κακοποιὸς πιθανὸν ὅμως νὰ ὑπελόγιζε στὸ κατάφυτο ἀπὸ θάμνους κατηφορικὸ μέρος. Ἡλπίζε φαίνεται νὰ διαφύγῃ τὴν ἐπιβλεψὶ τοῦ Ταρζάν, νὰ κυλήσῃ πρὸς τοὺς θάμνους καὶ νὰ κατεβῇ τὴν πυκνόφυττῃ ἀπὸ ἀγριόχορτα κατηφοριὰ καὶ νὰ βρεθῇ στὴν ἀμμουδιά. Ἔτσι θὰ τὸν ἔχανε ὁ Ταρζάν.

Ὁ Ταρζάν ὅμως ἀντελήφθη τίς κινήσεις του καὶ ἀκριβῶς τὴ στιγμή ποὺ βρισκόταν στὴν αἰχμὴ τοῦ ὕψωματος κι' ἦταν ἔτοιμος νὰ κυλήσῃ, ὁ Ταρζάν ἀνεμίστηκε πάνω στὸ σχοινόκλαδο ποὺ τὸν εἶναξε μ' ἓνα τραγικὸ πῆδημα ἀκριβῶς πάνω στὸ κορμὶ τοῦ κακοποιοῦ.

Ο Μ Α Δ Ε Σ

"ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ,"

Δύνανται νὰ σχηματίσουν διάφοροι φίλοι μεταξύ τους, ἢ διάφοροι ἀναγνώσται μας κατὰ συννοικίαις ἢ χωριά.

Ἀμα σχηματισθῇ μία ὁμάς ἀπὸ 5 τοῦλάχιστον ἀναγνώστες νὰ μᾶς γράψετε τὰ ὀνόματα ἐκείνων ποὺ συμμετέχουν.

Οἱ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ ἀναλαμβάνουν ἓνα ἀγῶνα ὑπὲρ τοῦ Τ α ρ ζ ά ν. Ὁ ΤΑΡΖΑΝ ἔχει γελοιοποιηθεῖ μὲ ψεύτικα παραμύθια ποὺ τοῦ φορτῶνουν στὴ ράχι του καὶ εἰς βάρος του.

Οἱ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ γίνονται φανατικοὶ ἀναγνώσται τοῦ περιοδικοῦ τους, καὶ κάνουν τὴν προπαγάνδα καὶ σ' ἄλλους : ποῖος εἶναι ὁ ἀληθινὸς ΤΑΡΖΑΝ.

Οἱ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ θὰ γνωρισθοῦν κατὰ ὁμάδας καὶ θὰ ὀργανώσουμε ἐκδρομὲς, ἐορτές, συγκεντρώσεις στὶς ὁποῖες θὰ λάβουν μέρος.

Τέλος οἱ τακτικοὶ ἀναγνώσται μας θὰ ἔχουν πολλὰ εὐεργετήματα ποὺ θὰ τοὺς προσφέρει τὸ περιοδικό μας

"ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ,"

Σχηματίσετε τίς Ὅμάδες σας

Ήταν ένα τραγικό και επικίνδυνο πήδημα, από ύψος τριάντα μέτρων προς την αίχμη του ύψωματος που κατρακυλούσε άλλα εκατό μέτρα κάτω.

Και πιάστηκαν κουβάρι σφιχτά ο ένας πάνω στον άλλο κι' άρχισε το μοιραίο κατρακύλισμα.

Τά κορμιά τους χτυποῦσαν σέ ξερά κλαδιά και σέ ρίζες, σέ πέτρες και σέ θάμνους. Τά χέρια του Ταρζάν όμως είχαν πιάσει αυτή τη φορά τόν κακοποιό από τό λαιμό από φόβο μή του γλυστρήσει άλλη μιὰ φορά.

Τῷ κατρακύλισμα ἦταν βίαιο κι' επικίνδυνο κι' όταν τὰ δυο κορμιά τινάχτηκαν πάνω στήν άμμουδιά ξμειναν ακίνητα.

"Επειτα από λίγο ένα άλλο μαύρο κορμί άρχισε νά κατρακυλά και νά κάνη τοῦμπες.

Ήταν ἡ Τσίτα που άκολουθοῦσε στο πέσιμό του τόν Ταρζάν.

Ἡ Τσίτα όμως πηδοῦσε ἔλαστικά από θάμνο σέ θάμνο κι' όταν ἔφθασε κι' αυτή στήν άμμουδιά δέν εἶχε πάθει τίποτα.

Τινάχθηκε και πλησίασε τὰ δυο κορμιά. Ὁ Ταρζάν άνοιξε γρήγορα τὰ μάτια του και αντίκρουσε τήν Τσίτα.

Ἀντίκρουσε όμως πλάϊ του κ' ένα άλλο άπαίσιο θέαμα. Τὰ δάχτυλά του ἦταν χωμένα βαθειά στο λαιμό του κακοποιού. Ἀπό φόβο νά μήν τόν χάση, τόν εἶχε στραγγαλίσει χωρίς νά τό θέλη.

"Ετσι κρατοῦσε πιά στα χέρια του ένα πτώμα !

Τράβηξε τὰ χέρια του κι' άνατινάχτηκε. Ἔδωσε μιὰ βουτιά στη θάλασσα νά συνέλθη και νά ξεπλύνη τὰ δάχτυλά του από τό αίμα.

*Τὸ «ΣΙΝΕΑΚ» εἶναι ὁ ἰδεωδέστερος συνδυασμὸς
μορφώσεως διὰ τῆς ψυχαγωγίας*

ΤΣΙ τελείωσε ή Ιστορία του τρομεροῦ κακοποιοῦ Ἀρένο μ' ἓνα τραγικό πηδημα του Ταρζάν πάνω ἀπό την ἄβυσσο.

Ὁ Ταρζάν ἔθαψε ἐκεῖ στήν παραλία τὸ πτώμα τοῦ κακοποιοῦ καὶ ψιθύρισε : «Θεὸς σχωρέστον». Ἐπειτα πῆρε τὴν Τοῖτα στήν ἀγκαλιά του, ἀνέβηκαν σιγά σιγά τὸ ὕψωμα πρὸς τὸ δάσος καὶ κάθισαν νὰ ξεκουραστοῦν.

Ὁ Ταρζάν ὅμως συλλογιζόταν ὅτι ή Τζέιν θάνησυχῶσε πολὺ ἂν καθυστεροῦσε νὰ πῆγαινε ἐ-

κείνη τὴ νύχτα. Καὶ οἰκώθηκε ἀποφασισμένος νὰ φθάσῃ ὅπωςδῆποτε ἔστω καὶ ἀργὰ στήν καλύβα του.

Ἀρχισε λοιπὸν τὰ πηδήματα ἀπὸ σχοινοκλάδι σὲ σχοινοκλάδι κρατώντας τὴν Τοῖτα στήν ἀγκαλιά του.

Ἀργὰ κατὰ τὰ μεσάνυχτα ἔφθασε στήν καλύβα του καὶ βρῆκε τὴ Τζέιν νὰ κλαίῃ. Πόσο χάρηκε ὅταν τὸν εἶδε.

—Πάει ὁ κακὸς ἄνθρωπος. Εἶναι νεκρός, τῆς εἶπε. Δὲν ἤθελα νὰ τὸν σκοτώσω, μὰ πνίγηκε μόνος του μέσα στὰ δάχτυλά μου.

Η ΓΙΟΡΤΗ ποὺ ετοίμασε ὁ Βασιλιάς Μακόκο ἔγινε τὴν ἡμέρα τῆς Πανσελήνου. Μαζεύτηκαν ὅλα τὰ χωριά τῆς Ζούγκλας, ὁ Ντουνμπουμπουντοῦν μὲ ἑκατὸ γο-ρίλλες καὶ ὁ Μπακλώρης ἀπὸ τὴ Σαγκατάγκα. Γλέντησαν ὅλοι μαζί ἐπὶ μίᾳ ἑβδομάδα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς Ζούγκλας ἀπὸ τὸν κακοποιὸ Ἀρένο.

Ἐτσι ἄλλη μιὰ φορὰ ὁ Ταρζάν ἀπεδείχθη ἥρωας καὶ νικητῆς.

Καὶ ὅλα τὰ χωριά συνεδέθηκαν μὲ συμμαχία καὶ φιλία πρὸς τὸν Ταρζάν, τὸ μόνο φίλο τους καὶ προστάτη τῶν ἀνθρώπων καὶ ζώων μέσα στὴ Ζούγκλα.

ΤΕΛΟΣ

ΕΚΕΙΝΟ τὸ βράδυ ὁ μικρο-
πωλητὴς ψιλικῶν Τζάκ
Μπλάκ, συνάντησε τὸν πιὸ
περίεργο πελάτη τῆς ζωῆς του.
Καθὼς περνοῦσε κάτω ἀπὸ ἓνα
μέγαρο ἀκου-
σε νὰ τὸν
φωνάζοι ν.
Σήκωσε τὸ
κεφάλι καὶ
εἶδε ἓνα κομ-
ψὸν κύριον
στὴν πόρτα
νὰ τοῦ γνέ-
φη νὰ μπῇ
μέσα.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ

ΔΙΗΓΗΜΑ

—“Ἐχω μιὰ ἰδιοτροπία τοῦ
εἶπε, ὅταν μπῆκε στὸ σαλόνι.
Κάθε τόσο θέλω νὰ δοκιμάζω
τὴ ζωὴ τῶν φτωχῶν. Σοῦ προ-
τείνω λοιπὸν ν’ ἀλλάξουμε θέσι
καὶ ζωὴ, ἂν θέλεις, γιὰ μερικὲς
ἡμέρες. Θὰ φορέσω τὰ ρούχα
σου καὶ θὰ φορεθῶ τὴ βιτρίνα
σου μὲ τὰ ψιλικὰ σου. Ἐσὺ στὸ
μεταξὺ θὰ ζήσης ἐδῶ μέσα σὰν
πλούσιος ὥς πού νὰ γυρίσω.
Ἐνας ὑπηρετὴς μου θὰ φρον-
τίξῃ γιὰ σένα. Γιὰ τὴν ἀντικα-
τάστασι αὐτὴ σοῦ δίνω καὶ πε-
νῆντα λίρες προκαταβολικῶς.
Σύμφωνοι;

“Ὁ Μπλάκ ξαφνιάστηκε ἀπ’
αὐτὴ τὴν πρότασι, ὅταν εἶδε ὁ-
μως τίς λίρες στὸ χέρι του δέχ-
τηκε.

Σὲ λίγο ἀπὸ τὸ παράθυρο
ὁ Μπλάκ εἶδε τὸν πλούσιον κύ-
ριο ντυμένον μὲ τὰ καληθροῦχά
του καὶ φορτωμένον μὲ τὴν βι-
τρίνα τῶν ψιλικῶν νὰ φεύγῃ.

Γύρισε σχεδὸν ὅλα τὰ δωμά-
τια, ἀλλὰ δὲν συνάντησε που-
θενὰ τὸν ὑπηρετὴ. Δὲν τὸν πεί-
ραξε καὶ πολὺ. Βρῆκε στὴν κου-
ζίνα ἀρκετὰ φαγητά. Σὰν πάλος

νοικοκύρης ἀπολάμβανε τώρα
τὴ ζωὴ τοῦ πλουσίου.

Ξαφνικὰ ἀπέναντί του ἀντί-
κρουσε ἓνα μεγάλον κάδρο ἀνα-
ποδογυρισμένο. Σηκώθηκε πλη-
σίασε καὶ τὸ γύρισε

“Ἦταν μιὰ
πολύ ὁμορφή
γυναίκα. Πλη-
σίασε περισ-
σότερο. Θυμῇ
θῆκε ὅτι εἶ-
χε δεῖ αὐτὴ
τὴν κυρία
στὴν ἄλλη ἀ-
κρὴ τοῦ Λον-
δίνου, ὅσο

μέρες πρὶν, σὰν περνοῦσε ἀπὸ
τὴ Στάφορντ Στρήτ. Ἐμπαινε
σπίτι της σ’ ἓνα ὥραϊο μέγαρο.
Τὸν σταμάτησε καὶ φώνησε ἀπ’
αὐτὸν κατὰ τοιμπιδάκια γιὰ τὰ
μαλλιά. Τί σύμπτωσι!

Δὲν εἶχε ἀκόμα ξεμερώσει
καλὰ - καλὰ, ὅταν ὁ Μπλάκ εἶ-
δε ν’ ἀνοίγῃ ἡ πόρτα. Ἦταν ὁ
νοικοκύρης.

—“Ἀκουσε, ἀρκετὰ ἔμεινες
μέσα στὸ σπίτι μου. Σήκω γρή-
γορα φόρεσε τὰ ρούχα σου καὶ
φύγε, τοῦ εἶπε. Ἡ βιτρίνα σου
μὲ τὰ ψιλικὰ εἶναι στὸ χῶλλ.

Ἐπειτα ἀπὸ ἓνα τέταρτον ὁ
Μπλάκ βρισκόταν πάλι στὸ δρό-
μο μὲ τὴν βιτρίνα τῶν ψιλικῶν.

Μπῆκε σὲ λίγο σ’ ἓνα γαλα-
τάδικο νὰ φάῃ κατὶ. Ἐτρώγε
καὶ σκεπτόταν τὴν κυρία τῆς εἰ-
κόνας.

—Τί ὥραϊα γυναίκα! ψιθύρι-
σε. Ἄν περᾶσω τὸ ἀπογευμα-
τάκι ἀπὸ τὴ Στάφορντ Στρήτ θὰ
προσπαθῶ νὰ τὴν ξαναδῶ.
Ἐνδιαφέρον τύπου γυναικας!

Θὰ ἦταν ἡ ὥρα τέσσερες ἀπο-

γευματινή όταν ο Μπλάκ στάθηκε έξω από το σπίτι της ωραίας κυρίας στη Στάφοντ Στρήτ.

—Τσιμπιδάκια για τὰ μαλλιά! άρχισε νά φωνάζει.

‘Η πόρτα άνοιξε έξαφνα κι’ ένας άστφυλάκας παρουσιάστηκε. Τόν έπιασε από τὸ χέρι καὶ τόν έμπασε μέσα σ’ ένα σαλόνι. Τρεῖς κύριοι συζητοῦσαν ἐκεῖ όταν μπήκε ὁ Μπλάκ.

—Πῶς σέ λένε ; τὸν ρώτησαν.

—Τζάκ Μπλάκ.

‘Ο άστφυλάκας τοῦ πῆρε τὴ βιτρίνα καὶ ὁ ένας ἀπὸ τοὺς τρεῖς κυρίους άρχισε νὰ ψάχνει ἀνάμεσα στὰ ψιλικά του. Ξαφνικά άκούστηκε νά λέη :

—‘Επιτέλους ! Τὸ αἷμα τραβά τοὺς ἐγκληματίες. Νά τὸ περιδέξαι τῆς Κας Τζάφερσον.

Κ’ έβγαλε μέσα ἀπὸ ένα κουτί ένα ὑπέροχο μαργαριταρένιο κολλιέ.

‘Ο Μπλάκ τάχασε. Κάτι μουρμούρισε. ‘Ο άστφυλάκας ὅμως τοῦ πέρασε τὶς χειροπέδες.

—Εἶμαι ὁ Τζάκ Μπλάκ, μικροπωλητὴς ψιλικῶν, διαμαρτυρήθηκε. “Ενας . . .

—“Ενας δολοφόνος ! Τὸν διέκοψε ὁ κύριος πού εἶχε κάνει τὴν έρευνα στὴ βιτρίνα του. Μάλιστα ένας δολοφόνος. Χθές τὴ νύχτα ἤρθες ἐδῶ μὲ τὸ πρόσχημα νά πουλήσης κάτι στὴν κ. Τζάφερσον καὶ τὴ δολοφονήσες γιὰ νὰ τῆς κλέψης τὸ κολλιέ. Βρῆκες τὴν εὐκαιρία πού ἦταν ὁλομόναχη, γιατί εἰλεπε ὁ άντρας τῆς κι’ ἡ ὑπερέτρια. ‘Ομολόγησέ το.

—Χθές τὸ βράδυ κοιμώμουν σ’ ένα πλοῦσιο κρεβάτι. “Οχι, δὲν εἶμαι φονιάς.

—Θέλω νά μοῦ πῆς γιατί ἤρθες ἐδῶ, τοῦ εἶπε.

—Γιὰ νά δῶ τὴν κυρία. Μοῦ έκανε τόσο μεγάλη ἐντύπωση τὸ πορτραῖτο τῆς.

—Ποῖο πορτραῖτο ;

Τότε ὁ Μπλάκ διηγῆθηκε ὅσα τοῦ συνέβησαν τὴν προηγούμενη.

Οἱ ἄλλοι δυὸ άστυνομικοὶ χαμογελοῦσαν. ‘Ο ντετέκτιβ Κάρνις κρατοῦσε σημειώσεις.

—Μπορεῖς νά μᾶς οδηγήσεις τώρα στὸ σπίτι πού εἴμενες χθές τὴ νύχτα ; τοῦ εἶπε.

—Καὶ βέβαια.

‘Ο ντετέκτιβ Κάρνις χτύπησε τὸ κουδούνι. “Ενας κύριος παρουσιάστηκε στὸ παράθυρο. Μόλις εἶδε τὸν Μπλάκ ἀνάμεσα στοὺς τρεῖς κυρίους χλώμιασε καὶ μπήκε ἀμέσως μέσα. Σὲ λίγο άκούστηκε ένας πυροβελισμός.

‘Ο ντετέκτιβ ὥρμησε καὶ μὲ τὴν πλάτη του έσπασε τὴν πόρτα. ‘Ανέβηκε τὰ σκαλιὰ κι’ άρχισε νὰ ψάχνει τὰ δωμάτια. Μέσα στὸ γαπνιτήριο μπρὸς στὸ πορτραῖτο μιᾶς ὁμορφῆς κυρίας βρισκόταν ξαπλωμένος ένας άνθρωπος. Μιὰ σφαῖρα εἶχε τρυπήσει τὸ στῆθος του. Ζοῦσε ὅμως, ακόμα.

‘Ο ντετέκτιβ τὸν ἀνασήκωσε στὴν ἀγκαλιά του. Οἱ ἄλλοι πλησίασαν περισσότερο καὶ τὸν άκουσαν νά λέη :

—“Ηταν γυναίκα μου... Χωρίσαμε... Τὴν ἀγαποῦσα... Μετάνοιωσα πού χωρίσαμε... Δὲν ἤθελε νά γυρίσει... Παντρεύτηκε τὸ Τζάφερσον... Δὲν ἤθελε νά τὸν χωρίσει... Τὴν ἀγαποῦσα... ‘Εγὼ τὴν σκότωσα...

Καὶ ξεψύχησε.

—Εἶσαι τυχερός, Μπλάκ, εἶπε ὁ άστυνομικὸς στὸν μικροπωλητή.

ΣΤΗΝ
ΚΙΝΑ
Α

ΚΑΙ
ΣΤΗΝ
ΙΑΠΩΝΙΑ
Α

ΣΤΗΝ Ἰαπωνία ὅταν τὸ παιδί κλείσῃ τις ἑκατὸ μέρες, τὸ ὀδηγοῦν στὸ ναὸ τοῦ Σίντο. Ἐκεῖ λαμβάνει ἓνα ὄνομα, ἀποτελούμενο συγχρόνως ἀπὸ τὸ οἰκογενειακὸ ὄνομα τοῦ πατέρα καὶ τοῦ «φύλακος» του.

Αὐτὸς ὁ «φύλαξ» εἶναι συνήθως ὁ πιδὲ ἐπιστήθιος φίλος τῆς οἰκογενείας ποὺ ἔχει ὑποχρέωσι νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ παιδιοῦ. Ὅσο γιὰ τὸ ὄνομα, ἔχει ὡς προορισμὸ νὰ ἀποτελέσῃ ἓνα δεσμὸ μεταξὺ τοῦ προστατευομένου καὶ τοῦ προστάτου. Ὁ ἱερεὺς τοῦ Σίντο γράφει τὸ ὄνομα καὶ τὸ δίνει στὸ παιδί, γιὰ νὰ τὸ φυλάξῃ μέσα

Στὴν Κίνα, μόλις τὸ παιδί γίνῃ τεσσάρων ἐβδομαδῶν τὸ δίνουν νὰ τοῦ ξυρίσῃ τὸ κεφάλι μιὰ γυναῖκα καὶ ἔχει ἀποκτήσῃ ἀγόρι.

στὸ προσευχητάρι του. Ὑστερα βάζουν τὸ Μπέμπη χάμω καὶ τὸν ἀφήνουν νὰ προχωρήσῃ ὅπου θέλει. Τὸ σημεῖο τοῦ ὀρίζοντος πρὸς τὸ ὁποῖο θὰ στραφῇ ὁ μικρὸς δείχνει τὴν κλίσιν ποὺ θὰ ἔχῃ στὴ ζωὴ του. Ἐν τῷ μεταξὺ κρατοῦν ἐπάνω ἀπ' τὸ κεφάλι του τὸ «γκόχεϊ» ἓνα συναρμολόγημα χαρτίνων λωρίδων κρεμασμένων ἐπάνω σὲ στάχυα ποὺ συμβολίζουν τὴν μνήμην τῶν προγόνων.

● Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ ●

Ἀγαπητοί μας φίλοι, ὅπως βλέπετε καὶ μόνοι σας, τὸ περιοδικὸ μας ἀποτελεῖ σήμερα τὸν «ἄσσο» τῶν περιοδικῶν στὸ εἶδος του. Αὐτὰ ποὺ γράφομε δὲν ἀποτελοῦν φαντασιώδη γραψίματα τοῦ πρώτου τυχόντος ἀγνώστου εἰς τὰ γράμματα καὶ τὴν δημοσιογραφίαν ἐπιφυλλιδογράφου, ἀλλὰ πληροφορίας καὶ ρεπορτάζ, ἀναγνώσματα καὶ μυθιστορήματα γραμμένα ἀπὸ γνωστοὺς λογίους, δημοσιογράφους καὶ μεταφραστὰς. Ὅποιος ἔχει μάτια, λοιπόν, βλέπει!

Μερικοὶ ἀπὸ τούς ἀναγνώστας μας μᾶς ρωτοῦν «ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ Γκαούρ». Τούς ἀπαντοῦμε ὅτι εἶναι ἓνα ἀνύπαρκτο πρόσωπο. Μᾶς ρωτοῦν ἂν εἶναι Ἑλλήν. Τούς ἀπαντοῦμε: Ἑλλήν μὲ τὸ ὄνομα Γκαούρ δὲν ὑπῆρξε οὔτε ὑπάρχει. Γκαούρ εἶναι τουρκικὴ λέξις καὶ σημαίνει «ἄπιστος», «σκλάβος». Ἐπομένως ὁ Ἑλλήν δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἄπιστος, οὔτε σκλάβος. Ἀρα δὲν εἶναι Ἑλλήν, ἄρα δικαίως μερικοὶ τῶν ἀναγνωστῶν μας τὸν ἀποκαλοῦν Βρωμοέλληνα, ἀφοῦ—ἂν ὑποθέσωμε ὅτι μποροῦσε καὶ νὰ ὑπῆρχε—κρύβει τὸ ὄνομά του, ἄρα δὲν εἶναι καὶ ἄξιός νὰ χαρακτηρίζεται καὶ ὡς Ἑλλήν. Μόνον κακοῦργοι καὶ κακοποιοὶ κρύβονται κάτω ἀπὸ κάτι τέτοια ψευδώνυμα. Οἱ πραγματικοὶ Ἑλληνες, ὅσους τουλάχιστον ἐγνωρίσαμε στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴν Ἀσίαν, καμαρώνουν, ἐργάζονται καὶ προσπαθοῦν μάλιστα ν' ἀκουσθῇ τ' ὄνομά τους ὡς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ πραγματικὸς Ἑλλήν τῷχει καμάρι του καὶ εἶναι ὑπερήφανος νὰ φέρῃ τὸ ὄνομά του. Αὐτὰ εἶχα ν' ἀπαντήσω σὲ μερικοὺς ποὺ εἶχαν μερικὲς ἀπορίες γιὰ τὸ ἀνύπαρκτο αὐτὸ πρόσωπο, τὸ ὁποῖον μὴ κακοδαιμονία ἠθέλησε νὰ ἀνακατέψῃ κομματικῶς σ' ἓνα ἀνάγνωσμα.

Π. Μ π ρ έ γ ι α ν ν η ν, Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια. Ν ι κ. Μ ι χ α λ ό π ο υ λ ο ν: Δὲν διαβάσατε με προσοχὴ τὸ διαγωνισμὸν 13, Ξαναδιαβάστε τον νὰ δεῖτε ὅτι δὲν χρειάζεται γεωμετρία ἀλλὰ λίγη—πολὺ λίγη—σκέψις. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια. Γ ε ρ. Κ ο υ μ ά τ ο ν: Εὐχαριστοῦμε γιὰ ὅλες τὶς ἐνέργειές σας. Παιχνίδια θὰ δημοσιευθοῦν ἀργότερα. Β. Κ α π ό γ ι α ν ν η ν: Τὰ δελτία ποὺ ζητοῦμε εἶναι καὶ μὴ βεβαίως ὅτι ὁ ἀναγνώστης ἐπῆρε τὸ περιοδικὸ μας καὶ δὲν εἶναι λαθραναγνώστης. Νὰ τὰ στείλετε. Ἀ ν τ. Φ ι ο ρ ά ν τ η ν Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν εὐ-

ΕΥΧΟΜΕΘΑ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ
Εὐτυχές τὸ Νέον Ἔτος
— 1951 —

χές και τὰ εὐγενικά σας λόγια. Αὐτὰ πὺν μᾶς γράφετε νὰ τὰ πῆτε καὶ σ' ὅλους τοὺς φίλους σας. Κ. Κ ο τ σ ο β ό ν : Νὰ προμηθευτῇτε τὰ προηγούμενα τεύχη 1-8 νὰ λύσετε τοὺς διαγωνισμούς, νὰ κόψετε τὰ δελτία καὶ νὰ τὰ ἐσωκλείσετε ὅλα μαζί, (λύσεις διαγωνισμῶν καὶ δελτία σ' ἓνα φάκελλο καὶ νὰ μᾶς τὰ στείλετε τὸ ταχύτερον. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια. Γ. Π ι κ α ρ ι ώ φ (ΙΙ. Φάληρον): Ἀπεστάλη. Μπορεῖτε νὰ φέρετε ὅλες τὶς λύσεις μαζί. Ν. Μ π α λ τ ᾱ ν : Εἴμεθα σύμφωνοι μαζί σας. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὶς ἐνέργειές σας. Προσέχετε τὸ Πρακτορεῖον ἂν τοῦ λείψουν φύλλα, νὰ τὸν βάζετε νὰ παραγγείλῃ περισσότερα. Ν. Ἀ λ α γ ε ω ρ γ ί ο ν : Θὰ προφθάσετε νὰ τὶς στείλετε ὅλες. Περιμένουμε ἐνέργειές σας. Τη λ. Τ σ ε λ ε π ί δ η ν : Πρέπει νὰποκόψετε καὶ τὰ δελτία νὰ στείλετε, ἄλλως ἢ Ἐπιτροπὴ δὲν θὰ λάβει ὑπ' ὄψιν τὰς λύσεις. Φωτογραφίαν ὄχι ἀκόμη. Γ. Π α ν τ α ζ ό π ο υ λ ο ν : Τεύχη ἀπεστάλησαν. Μπορεῖτε νὰ στείλετε ὅλες τὶς λύσεις μαζί. Καὶ βέβαια θὰ ἐκδίδεται. ἀλλὰ νὰ παρακαλέσετε τὸν Πράκτορα νὰ φέρῃ παραπάνω τεύχη καὶ νὰ κρατᾷ τὸ δικό σας. Σ π. Κ α λ ο ύ δ η ν : Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὶς θερμὲς εὐχές σας. Δ. Μ α ν ι ᾱ τ η ν : Νὰ στείλετε καὶ τὰ Δελτία Συμμετοχῆς. Β. Π α π α δ ᾱ κ η ν : Αἱ λύσεις δὲν συνοδεύονται μὲ δελτία συμμετοχῆς καὶ θὰ θεωρηθοῦν ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ ὡς ἄκυροι. Δ. Σ ο λ ω μ ᾱ κ ο ν : Νὰ στείλετε μαζί καὶ ὅλα τὰ δελτία συμμετοχῆς, ἄλλως αἱ λύσεις θὰ θεωρηθοῦν ἄκυροι. Δ. Τ σ α κ α λ ο ὕ ρ ο ν : Αἱ λύσεις σας δὲν συνοδεύονται ἀπὸ δελτία Συμμετοχῆς. Γ. Σ τ α ύ ρ ο ν : Ἀπαντοῦμε σὶς ἐρωτήσεις σας : 1) Ἄμα διαβάσετε τὸν Ἀρ 13, θὰ καταλάβετε καλὰ. 2) Ἄμα ἀφαιρέστε 8 σπύρτα θὰ μείνουν δύο τετράγωνα. 3) Τίποτα δὲν εἶναι ἀσαφές. Διότι ἂν ἦτο ἀσαφές θὰ ἦτο γιὰ ὅλους. Ἀλλὰ ὅσαι καταβάλουν λιγάκι προσπάθεια, σκέπτονται καὶ τὰ βρίσκουν. Προσπαθήστε καὶ σεῖς καὶ τότε θὰ δῆτε ὅτι ὅλες οἱ ἐρωτήσεις πὺν κἀνате ἦσαν περὶττές. Π. Π ᾱ τ σ η ν, Ἀ θ. Κ ο υ ρ ῆ ν, Γ. Κ ο υ ρ ῆ ν, Ἀ θ. Δ ρ ῆ ν, Ἀ ν. Κ ᾱ π ο ν, Τ ρ ι ᾱ δ η ν, Γ ι α ν ν ι ζ ό π ο υ λ ο ν : Συγχαίρομεν ὅλους. Προσεχῶς θὰ λάβετε ὁδηγίας. Σ τ υ λ. Λ ι α σ κ ο β ί τ η ν : Ἀπεστάλησαν. Π α ν. Σ τ ε φ α ν ό π ο υ λ ο ν : Νὰ φέρετε τὶς λύσεις ὅλες μαζί μὲ τὰ δελτία συμμετοχῆς. Κ. Μ π α λ τ ᾱ ν : Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ εὐγενικά σας λόγια.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ ΑΝ 1092|38
Διευθυντῆς—Ἰδιοκτῆτης : ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ,
Γερανίου 45

*Υπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὑλης : Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ, Νηλέως 3
*Υπεύθ. Τυπογραφείου : Π. ΛΟΥΚΕΑΣ, Ἀγ. Παρασκευῇ

Ἑλάβαμε λύσεις ἀπὸ 19 μέχρι 26-12-50

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸν Διαγωνισμό Ἀριθ. 1. —
Γιὰ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 1ου τεύχους οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ: Ι. Θεοδωρόπουλος (Καλάμαι). Γ. Κεραμειδης (Νίκαια). Π. Μπρέγιαννης (Μεσσήνη). Κ. Σιάπας (Φλώρινα). Στέφ. Κολάγγης (Κέρκυρα). Β. Καπόγιαννης (Καλάμαι). Φ. Δουκατσᾶς (Νίκαια). Ι. Μαυρογιάννης (Ἀγ. Παρασκευή). Χρ. Παύλου (Κόρινθος). Τηλ. Τσελεπίδης (Δράμα). Γ. Πανταζόπουλος (Φιλιατρά). Κ. Μπάκος (Ἡράκλειον). Ροζαλία Μανάτου (Ν. Λιόσια). Δ. Ἀδαμίδης (Πειραιεύς). Ι. Θωμᾶς (Ὑμητός). Μ. Ἀρχοντάκης (Ἀθήναι). Α. Δημητριάδης (Πτολεμαῖς). Σ. Γουλεμάρης (Ξάνθη). Ε. Τασούτας (Πειραιεύς). Ν. Βουρνέτας (Χανιά).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς 1—2—3—4—5—6 Γιὰ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 1ου τεύχους οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ: Β. Καπόγιαννης (Καλάμαι). Χ. Διονυσόπουλος (Αἰγάλεω). Π. Γαϊτανίδης (Ἀθήναι). Χαρ. Μανᾶτος (Ν. Λιόσια). Β. Τσακαλοῦρος (Ἀθήναι). Τ. Σπαθόπουλος (Ἀθήναι). Κ. Ζορμπᾶς (Κέρκυρα). Α. Δημητριάδης (Πτολεμαῖς). Σπ. Καλούδης (Κέρκυρα). Δ. Σκλήκας (Καλάμαι).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν διὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς Ἀρ. 2—3 Γιὰ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 2ου τεύχους οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ: Ι. Θεοδωρόπουλος (Καλάμαι). Γ. Κεραμειδης (Νίκαια). Π. Μπρίγιαννης (Μεσσήνη). Στέφ. Κολάγγης (Κέρκυρα). Β. Καπόγιαννης (Καλάμαι). Φ. Δουκατᾶς (Νίκαια). Ι. Μαυρογιάννης (Ἀγ. Παρασκευή). Ι. Τσίγκας (Ναύπλιον). Γ. Τσελεπίδης (Δράμα). Γ. Πανταζόπουλος (Φιλιατρά). Ἑλένη Γαϊτανίδου (Ἀθήναι). Κ. Μπάκος (Ἡράκλειον). Γ. Πήττας (Κοζάνη). Α. Ζουγανέλης (Μύκονος). Ροζαλία Μανάτου (Ν. Λιόσια). Α. Δημητριάδης (Πτολεμαῖς). Α. Ἀδαμίδης (Πειραιεύς). Ζ. Μαρκάκης (Ρέθυμνον). Ι. Θωμᾶς (Ὑμητός). Παν. Πάτσης (Λαγκάδια). Κ. Μπαλᾶς (Ἀταλάντη). Ἀγ. Καρανάσος (Λαμία). Μ. Ἀρχοντάκης (Ἀθήναι). Ι. Μοσχίδης (Γιχννιτσά). Αἰκ. Τρακοπούλου (Ἀθήναι). Ἀθ. Γκέσσας (Πτολεμαῖς). Γ. Γιωκάκης (Ἰτέα). Γ. Ψαρρᾶς (Δράμα). Νικ. Βουρνέτας (Χανιά). Ι. Τσαγκᾶς (Πειραιεύς).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς 7—8—9—10 Γιὰ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 2ου τεύχους οἱ κάτωθι:

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ: Β. Καπόγιαννης (Καλάμαι). Κ. Λιάγκας (Θεσνίκη). Χ. Διονυσόπουλος (Αἰγάλεω). Π. Γαϊτανίδης (Ἀθήναι). Χαρ. Μανᾶτος (Ν. Λιόσια). Δ. Τσακαλοῦρος (Ἀθήναι). Γ. Σπαθόπουλος (Ἀθήναι). Κ. Ζορμπᾶς (Κέρκυρα). Γ. Γιωργάκης (Ἰτέα). Σπ. Καλούδης (Κέρκυρα). Δ. Σκλήκας (Καλάμαι).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς διαγωνισμοὺς Ἄρ. 4—5
ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Α. Μπεκιάρης (Ἄργος). Ι. Θεοδω-
 ρόπουλος (Καλάμαι). Γ. Κεραμίδης (Νίκαια). Π. Μπρέγιαν-
 νης (Μεσσήνη). Ι. Χριστοδουλίδης (Τρίπολις). Κ. Σάππιας
 (Φλώρινα) Σπυρ. Κολάγκης (Κέρκυρα). Β. Ἐξαρχάκης (Γύ-
 θαιον). Β. Καπόγιαννης (Καλάμαι). Φ. Δουκατῆς (Νίκαια). Ι.
 Μαυρογιάννης (Ἀγ. Παρασκευή). Σπ. Τζίμας (Πρέβεζα). Γ.
 Γούλας (Ιωάννινα). Τηλ. Τετλεπίδης (Δράμα). Κ. Μπάκος
 (Ἡράκλειον). Χ. Κουιτσακτέλος (Ἐδ᾽ Ἐδεσσα). Ροζαλία Μα-
 νάτου (Ν. Λιόσια). Α. Ἀδαμίδης (Πειραιεύς). Ζ. Μαρκάκης
 (Ρέθυμνον). Ι. Θωμάς (Υμητός). Ἀγάθων Καρανάσος (Λα-
 μία). Πελ. Στάμος (Θήβαι). Μ. Ἀρχοντάκης (Ἀθήναι). Ι.
 Μρσχιδης (Γιαννιτσά). Ἀπ. Πρωϊμάκης (Ἀθήναι). Σ. Γουλι-
 μάρης (Ξάνθη). Γ. Γιωγάκης (Ἰτέα). Ε. Τασούτσας (Πει-
 ραιεύς). Ν. Βουρνίτσας (Χανιά).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸν Διαγωνισμό Ἄρ. 11 **ΓΙΑ**
ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 3ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Σ. Γερογιώργος (Λάρισα). Βασ. Πα-
 παδάκης (Ρέθυμνον). Β. Καπόγιαννης (Καλάμαι). Χ. Διονυ-
 σόπουλος (Αἰγάλεω). Π. Γαϊτανίδης (Ἀθήναι). Χαρ. Μανᾶ-
 τος (Ν. Λιόσια). Χ. Κατσιμητέλος (Ἐδεσσα). Δ. Τσακαλοῦ-
 ρος (Ἀθήναι). Γ. Σταθόπουλος (Ἀθήναι). Κ. Ζορμπᾶς (Κέρ-
 κυρα). Θ. Γρηγορόπουλος (Ν. Ἑλβετία). Γ. Γιωγάκης (Κέα).
 Σπ. Καλοῦδης (Κέρκυρα). Γ. Σκλήκας (Καλάμαι).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸν Διαγωνισμό, Ἄρ. 6.—**ΓΙΑ**
ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 4ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Δ. Μπεκιάρης (Ἄργος). Γ. Κερα-
 μίδης (Νίκαια). Π. Μπρέγιαννης (Μεσσήνη). Ι. Χριστοδουλί-
 δης (Τρίπολις). Σοφία Βογιατζῆ (Ἐδεσσα). Ἐμμ. Σαρίδης
 (Ξάνθη) Ἐτεφ. Κολάγγης (Κέρκυρα). Β. Καπόγιαννης Καλά-
 μαι Κ. Μπαλτᾶς (Ἀταλάντη). Φ. Κορώσης (Μέγαρα). Φ.
 Δουκατᾶς (Νίκαια). Ι. Μαυρογιάννης (Ἀγ. Παρασκευή). Κ.
 Καπνιάς (Ν. Λιόσια). Ι. Τσίγκας (Ναύπλιον). Σπ. Τζίμας
 (Πρέβεζα). Τηλ. Τσελεπίδης (Δράμα). Κ. Μπάκος (Ἡράκλει-
 ον). Χ. Κουτσαμητέλος (Ἐδεσσα). Δ. Ζουγανέλης (Μύκωνος).
 Ροζαλία Μανάτου (Ν. Λιόσια). Α. Ἀδαμίδης (Πειραιεύς).
 Ι. Θωμάς (Υμητός). Στ. Μαμαλάκου (Χανιά). Εὐάγγ. Ξηρο-
 μάμμος (Ἀθήναι). Ἀγάθων Καρανάσος (Λαμία) Μελ. Στά-
 μος (Θήβαι) Μ. Ἀρχοντάκης (Ἀθήναι). Α. Δημητριάδης
 (Πτελεμαίς). Α. Πρωϊμάκης (Ἀθήναι). Σ. Γουλιμάρης (Ξάν-
 θη) Ἄννα Ψαράκη (Χανιά). Γ. Γιωγάκης (Ἰτέα). Εὐθ. Τα-
 σούτσας (Πειραιεύς). Νικ. Βουρνάκης (Χανιά).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμό, Ἄρ. 12.— **ΓΙΑ**
ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 4 τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Σ. Γερογιώργος (Λάρισα). Ν. Μιχα-
 λόπουλος (Φιλιατρά). Βασ. Παπαδάκης (Ρέθυμνον). Β. Κα-
 πόγιαννης (Καλάμαι). Ἀφροδίτη Σταμοβλάση (Ἀταλάντη).

Τ. Κορώσης (Μέγαρα). Κ. Λιάγκας (Θεσσαλονίκη). Χ. Διονυσόπουλος (Αιγάλεω). Π. Γαϊτανίδης (Αθήναι) Χαρ. Μανᾶτος (Ν. Λιόσια). Χ. Κατσιμητέλος (Έδεσσα). Άργ. Μπατισούρης (Αταλάντη). Δ. Τσακαλοῦρος (Αθήναι). Α. Μανᾶτος (Ν. Λιόσια). Κ. Ζορμπᾶς (Κέρκυρα). Γ. Σπαθόπουλος (Αθήναι). Α. Δημητριάδης (Πτολεμαῖς). Γ. Γιωγάκης (Ιτέα). Σπ. Καλούδης (Κέρκυρα). Δ. Σκλήκας (Καλάμαι).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμό. Ἀρ. 7 — ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 5ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Νικ. Συκᾶς (Π. Φάληρον). Β. Μπεκιάρης (Άργος). Γ. Κεραμείδης (Νίκαια). Π. Μπρέγιαννης (Μεσσήνη) Ι. Χριστοδουλάκης (Τρίπολις). Σοφία Βογιατζή [Έδεσσα]. Σπυρ. Κολάγγης (Κέρκυρα). Β. Καπόνιωνης [Καλάμαι] Κ. Μπαλτᾶς [Αταλάντη]. Ἡλ. Περδικογιάννης (Κύρια). Γ. Κορώσης [Μέγαρα] Α. Περδικογιάννης [Νίκαια] Ι. Ι. Μαυρογιάννης [Άγ. Παρασκευή]. Στ. Περδικάρης [Γύθειον]. Φ. Φιλίππιδης [Καβάλα] Φ. Δουκατῆς [Νίκαια]. Έμ. Σαρίδης [Ξάνθη] Ι. Γαϊγκλας Ναύπλιον]. Σπ. Τζίμας [Πρέβεζα]. Γ. Μηλιώτης [Κιάτο]. Τηλ. Τσελεπίδης [Δράμα]. Κ. Μπῆκος (Ηράκλειον). Ν. Βουρνέτας [Χανιά]. Γ. Πήττας Κοζάνη]. Χ. Κασαμητέλος [Έδεσσα] Α. Ζουγανέλης [Μύκωνος]. Ροζαλία Μανᾶτου [Ν. Λιόσια] Α. Δημητριάδης [Πτελεμαῖς]. Α. Άδαμίδης [Πειραιεύς]. Δ. Σολωμάκος [Γύθειον]. Δ. Μάξης [Κέρκυρα] Π. Πάτσης [Λαγκάδια]. Ι. Παπουτσῆς [Σέρραι] Στ. Μασαλάκος [Χανιά]. Εὐάγγ. Ξηρομάμμος (Αθήναι). Ἀγάθων Καρανάσος [Λαμία]. Μελ. Στάμος [Θῆβαι]. Μ. Ἀρχοντάκης [Αθήναι] Απ. Πρωϊμάκης (Αθήναι). Αικ. Τρακοπούλου [Αθήναι] Γ. Κάβουρας [Ιτέα]. Ε. Γουλιμάρης [Ξάνθη] Ἀθ. Γκέσσας [Πτολεμαῖς]. Ἀννα Ψαράκη [Χανιά]. Θ. Γιαβρόπουλος [Βόλος]. Γ. Γιωκάκης [Ιτέα]. Γ. Ψαρρᾶς [Δράμα]. Εὐθ. Τασούτσας [Πειραιεύς]. Ταρ. Κουπτσίδης [Δράμα]. Πρ. Συμάτος [Αθήναι].

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸ Διαγωνισμό Ἀριθ. 13 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 5ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Σ. Γερογιώργος (Λάρισα). Β. Καπόγιαννης (Καλάμαι). Ἡλ. Περδικογιάννης (Κύρια). Τ. Κορώσης (Μέγαρα). Α. Περδικογιάννης (Νίκαια). Χ. Διονυσόπουλος (Αιγάλεω). Π. Γαϊτανίδης (Αθήναι). Χαρ. Μανᾶτος (Ν. Λιόσια). Δ. Μανιάτης (Κυλλήνη). Χ. Κοτσαματέλος (Έδεσσα) Ἀφροδίτη: Σταμοβλάση (Αταλάντη). Ἀργ. Μπατισούρης (Αταλάντη). Β. Παπαδάκης (Ρέθυμνον). Α. Δημητριάδης (Πτολεμαῖς). Δ. Σολωμάκος (Γύθειον). Δ. Τσαταλοῦρος (Αθήναι). Νίκη Μάξη (Κέρκυρα). Π. Νικολινᾶκος (Βύρων). Κ. Γιαννιδᾶς (Μπογιατί). Κ. Ζορμπᾶς (Κέρκυρα). Γ. Σπαθόπουλος (Αθήναι). Δ. Γεωργακόπουλος (Κέρκυρα). Γ. Γιωγάκης (Ιτέα). Σπ. Καλούδης (Κέρκυρα). Δ. Σκλήκας (Καλάμαι).

Λύσεις μας έστειλαν για τὸ Διαγωνισμό Ἀριθ. 8 ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ βου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Πρ. Σημάτος [Ἀθήναι]. Νικ. Συκάς [Π. Φάληρον]. Ι. Ζάγκας [Ἀμφιθέα]. Δ. Μπεκιάρης [Ἀργος]. Γ. Κεραμείδης [Νίκαια]. Γ. Ψαρράς [Δράμα]. Κ. Τζαννῆς [Ἀθήναι]. Π. Μπρέγιαννης [Μεσσήνη]. Ι. Χριστοδουλίδης [Τρίπολις]. Σοφία Βογιατζή [Ἑδεσσα]. Γ. Κουμάτος [Αἰγάλεω]. Π. Μαγγιώρος [Πειραιεύς]. Κ. Μπαλιτᾶς [Ἀταλάντη]. Ἡλ. Περδικογιάννης [Κύρεια]. Γ. Κορώσης [Μέγαρο]. Α. Περδικογιάννης [Νίκαια]. Ι. Μαυρογιάννης [Ἀγ. Παρασκευή]. Στ. Περδικάρης [Γύθειο]. Α. Φιοράντης (Ἀθήναι). Γ. Ντουλιᾶς [Ἀθήναι]. Φ. Δουκατᾶς Νίκαια]. Ι. Βελισσαρόπουλος [Ἀθήναι]. Γ. Μηλιώτης [Κιάτο]. Ν. Ἀλαγεωργίου [Ἀλιάρτος]. Ν. Βουρνέτας [Χανιά]. Γ. Πήττας [Κοζάνη]. Γ. Ἀσημάκης [Ἡράκλειο]. Α. Ζουγανέλης [Μύκονος]. Ροζαλία Μανάτου [Ν. Λιόσια]. Α. Δημητριάδης [Πτολεμαῖς]. Α. Ἀδαμίδης [Πειραιεύς]. Δ. Μανᾶτος [Ν. Λιόσια]. Β. Μάζης [Κέρκυρα]. Π. Πάτσης [Λαγκάδια]. Ι. Παπουτσῆς [Σέρραι]. Στ. Μαμαλάκης [Χανιά]. Εὐάγγ. Ξηρομάμμος [Ἀθήναι]. Ἀγ. Καρανάσος [Λαμία]. Πελ. Στάμος [Θῆβαι]. Π. Ἀρχοντάκης [Ἀθήναι]. Ἐμ. Σαρίδης [Ξάνθη]. Β. Γεωργόπουλος [Ἄρτα]. Τ. Τσελεπιδῆς [Δράμα]. Σπ. Πριόβολος [Κέρκυρα]. Β. Ζερβουδάκης [Βοτανικός]. Γ. Κάβουρας [Ἱτέα]. Θ. Γιαβρόπουλος [Βόλος]. Γ. Γιωκάκης [Ἱτέα]. Εὐθ. Τασούτσας [Πειραιεύς]. Σπ. Καλούδης [Κέρκυρα].

**ΣΠΕΥΣΑΤΕ Ν' ΑΠΟΣΤΕΙΛΕΤΕ
ΤΑΣ ΛΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΩΝ 8 ΤΕΥΧΩΝ
ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ**

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΕΠΕΙ

**Νὰ συνοδεύωνται ὅπωςδήποτε μὲ τὰ
Δελτία Συμμετοχῆς
Διότι ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ τὶς ἀπορρίψη**

**Ἀπὸ τοῦ 12ου τεύχους
Νέοι Μεγάλοι Διαγωνισμοί**

Η ΤΗΣ ΚΟΡΗ Σ ΑΛΑΣΚΑΣ

‘Η “Ελσα ήταν κόρη του Νορβηγού Νίλσον και της ‘Εσκιμώας Χαράνα. Τί ήθελε ο Νίλσον στην ‘Αλάσκα; Τί άλλο... να βρή χρυσάφι. Χρυσάφι δέν βρήκε, αλλά έκανε έμποριο σπανίων δερμάτων για γουναρικά. “Ετσι μιὰ μέρα γνώρισε την ‘Εσκιμώα Χαράνα και την έκανε γυναίκα του. “Εκανε κ’ ένα κοριτσάκι, την “Ελσα και ζούσαν ευτυχισμένοι. Θάταν 17 χρονών πιά ή “Ελσα, όταν μιὰ μέρα έγινε επιδρομή λύκων στο μέρος που ζούσαν και οί γονείς της κατεσπαράχθησαν από τὰ άγρια θηρία.

‘Η “Ελσα έλειπε κι’ όταν γύρισε κατάλαβε ότι

είχε μείνει όρφανή και ότι έπρεπε να τὰ καταφέρει να ζήση μόνης.

‘Η ζωή όμως ήταν δύσκολη γιατί ο τόπος είναι γεμάτος από κακοποιούς και τυχοδιώκτες χρυσοθήρες.

“Όσο μπορούσε φυλάγταν.

Μιὰ μέρα, όμως, άραξε ένα καράβι από ανθρώπους κακούς, στο μικρό λιμανάκι όπου ή “Ελσα είχε τό σπίτι της. Οι άνθρωποι ούτοι γύρεψαν να τή ληστέψουν και να τής πάρουν όλα τὰ πολύτιμα γουναρικά που τής είχε αφήσει ο πατέρας της. “Ηταν μιὰ όλόκληρη περιουσία.

‘Η “Ελσα κλείστηκε στην

καλύβα της φοβισμένη και δὲν ἀπαντοῦσε στὶς φωνὲς τῶν κακοποιῶν.

Ξαφνικά ἀκούστηκε ἓνα οὐρλιαχτό. Μιά ἀρκούδα τεραστίων διαστάσεων παρουσιάστηκε πεινασμένη, ν' ἀναζητᾷ νὰ φάη κάτι. Τί καλλίτερο ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο κρέας ποὺ ἔβλεπε ;

Οἱ κακοποιοὶ ἄρχισαν νὰ τρέχουν γιὰ νὰ σωθοῦν. Ἕνας ποὺ ἀπόμεινε νόμισε ὅτι μπορεῖ νὰ τὰ βάλῃ μὲ τὴ λευκὴ ἄρκτο.

Ἡ θέσι του ἦταν δύσκολη.

Ξαφνικά οἱ ἄνθρωποι τοῦ κακοῦ εἶδαν ἀπὸ μακριὰ τὴν Ἕλσα νὰ βγαίνει ἀπὸ τὴν καλύβα της καὶ μ' ἓνα μαχαίρι νὰ προχωρῇ ταχύτατα ἀπὸ τὰ πλάγια. Ἡ ἄρκτος οὐρλιασε. Ἡ Ἕλσα δὲν φοβήθηκε. Μ' ἓνα πήδημα βρέθηκε κάτω ἀπὸ τὴν κοιλιά τῆς ἀρκούδας κ' ἔχωσε τὸ μαχαίρι της στὴν καρδιά της. Τότε οἱ κακοποιοὶ βλέποντας τὸ θάρρος τῆς νέας καὶ τὴν γενναιότητά της, γύρισαν καὶ τὴν εὐχαρίστησαν.

— Σοῦ χρωστᾶμε τὴ ζωὴ μας, τῆς εἶπαν. Τί

θέλεις νὰ κάνωμε γιὰ σένα ;

Ἐκεῖνη τοὺς κύτταξε καὶ τοὺς εἶπε :

Νὰ μ' ἀφήσετε ἡσυχὴ καὶ νὰ φύγετε.

Πράγματι τὴν ἐπομένῃ τὸ καῖκι ἔφυγε καὶ ἡ Ἕλσα ἔμεινε πάλι μόνη καὶ ἡσυχὴ μὲ τὰ πλούτη ποὺ τῆς ἔφησε ὁ πατέρας της.

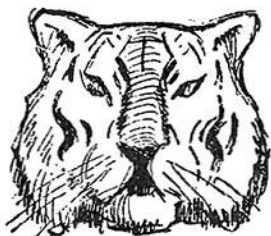
ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΚΟΥΖΙΝΑ

Οἱ κάτοικοι τοῦ Σιάμ, εἶναι φοβεροὶ καταβροχθιστὰι τῶν μεγάλων Ἀσιατικῶν ἰζι-ἰζίκων, ποὺ ποὺ τοὺς τρώγουν ἢ ψητοὺς ἢ βραστοὺς.

— Στὸ Τονκίνο πάλιν συνηθίζουν πολὺ νὰ μαγειρεύουν μερικὰ ὑδρόβια ἔντομα, τὰ ὁποῖα στὴν ἐπιστημονικὴ γλῶσσαι ὀνομάζονται «ὠραϊόστομα» Πρὶν τὰ μαγειρεύσουν ὅμως φροντίζουν νὰ τοὺς ἀφαιρέσουν μερικὰ γάγγλια τοῦ θώρακός των, τὰ ὁποῖα ἔχουν μιὰν ἀποπνικτικὴ μυρωδιά.

Τόσο στὴν Ἀσία ὅσο καὶ στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴν Ἀμερικὴ, οἱ λαοὶ τῶν τροπικῶν χωρῶν τρώγουν πολὺ τὰ μυρμηγκία καὶ εἰδικῶς τὰ λευκά, ἢ τὰ πτερωτὰ καὶ τὰ μαγειρεύουν μὲ χίλια δύο καρυκεύματα ἀκόμη καὶ μὲ κάστανα.

= Η = ΑΙΜΟΒΟΡΑ ΤΙΓΡΙΣ

‘Ο Φρέντ ήταν ένας άποδ τούς νέους εκείνους που ζητούσε περιπέτειες μέσα στη Ζούγκλα. Είχε άκούση ότι υπάρχουν δια μάντια στις ‘ινδίες καί μια μέρα άφησε τó πατρικό του σπίτι στη Σκωτία κ’ ήρθε νά ζήση στην Ζούγκλα τών ‘Ινδιών.

“Εφτιασε με κορμούς δένδρων ένα γερό σπίτι καί κάθε πρωί ξεκινούσε νά κάνει έξερευνήσεις για πολύτιμες πέτρες. Γύρω άπό τήν καλύβα του άκουε κάθε νύχτα τó μουγγριτό μιας αίμοβόρου Τίγρεως καί φυλαγόταν μήπως τού έπιτεθῇ καμμιά μέρα. Τη συνάντησε μάλιστα κάποτε άπό μακριά, αλλά απέφυγε νά τήν κτυπήσει με τó τουφέκι του.

Μια νύχτα όμως ένῶ είχε τήν πόρτα άνοιχτή είδε τήν τίγρι νά μπαίνει. Τάχασε. Τό όπλο του βρι-

σκόταν μακριά, δέν πρόφταινε νά τó πάρη. Κατάλαβε ότι ήταν χαμένος. Περίεργο, όμως. ‘Η Τίγρις δέν είχε κακές διαθέσεις. Γιατί άραγε. Γρύλιζε παραπονιάρικά σαν νά έκλαιγε. Κατάλαβε ότι ή Τίγρις ζητούσε τή βοήθειά του. Πήρε θάρρος, άρπαξε τó όπλο του καί ένα δυνατό φακό που είχε καί βγήκε μαζύ της στό δάσος. ‘Η Τίγρις τόν έφερε στη φωλιά της. Τί συνέβαινε; Κάποιος κυνηγός είχε κτυπήσει τó τιγράκι της καί τó είχε τραυματίσει στό πόδι.

Αυτό ήταν.

‘Ο Φρέντ περιποιήθηκε τó τιγράκι τó γιάτρεψε καί άπό τήν ήμέρα εκείνη έγιναν οί καλλίτεροι φίλοι. παρ’ όλο που ή τίγρις είναι ένα αίμοβόρο ζώον.

ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

“ΣΤΑΡ,,

Θὰ προβληθοῦν προσε-
χῶς μερικὰ ἔργα ποὺ θὰ
εἰνουν ἐξέχαστα :

- 1) ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΣΤΟΝ
ΗΛΙΟ
- 2) ΛΟΥΤΣΙΑ
- 3) ΒΙΒΕΚΑ ΛΙΝΤΦΟΡΣ
- 4) ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΠΑΡΑΝ-
ΤΑ-Ι-Ν
- 5) ΠΙΣΩ ΣΤΗ ΓΗ.
- 6) ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙ-
ΡΗΝΗ
- 7) ΤΖΟΥΛΙΑΝΟ Ο ΑΡΧΙ-
ΛΗΣΤΗΣ
- 8) ΒΟΥΛΚΑΝΟ

“ΣΙΝΕΑΚ,,

- Δὲν ψυχαγωγεῖ μόνον,
πρὸ παντὸς μορφώνει
- Δὲν περιγράφει τὰ γεγο-
νότα, τὰ παρουσιάζει
ζωντανά.
- Σὰς παρουσιάζει ἓνα ἰ-
δεῶδες θέαμα σὲ ὑγιει-
νὴ αἴθουσα μὲ φθηνὸ
εἰσιτήριο.

ΣΙΝΕΑΚ

Δ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΗΣ

Ο ΛΕΣΧΟΣ ΣΕ ΟΛΑ
ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΣΠΟΡ

Δ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΗΣ
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 15.-τηλ.53.223

“ΚΟΣΣΟΡ,,

Τὰ καλλίτερα

Ἀγγλικά

Ραδιόφωνα

“ΚΟΣΣΟΡ,,

ΔΡΧ. 1.500